

KEN FOLLETT
LIE DOWN WITH LIONS

မောင်မိုးသူ

အထွတ်အထိပ်

အထွတ်အထိပ်နှင့် မောင်မိုးသူ

ကင်ဖောလေးရဲ့ Eye of the needle ဝတ္ထုက ဘဝတက္ကသိုလ်
ကိုနေဝင်းအတွက် "ကျားကုတ်ကျားခဲ" အမည်နဲ့
ဘာသာပြန်ပေးလိုက်ရာမှ ကင်ဖောလေးရဲ့ ထွက်သမျှစာအုပ်တွေကို
မောင်မိုးသူပဲ လိုင်စင်ရဘာသာပြန် ဆရာလိုဖြစ်နေတော့တာပါပဲ။
ကင်ဖောလေးဟာ ကမ္ဘာ့သမိုင်းမှာ ဖြစ်ပေါ်ခဲ့တဲ့ ဖြစ်ရပ်မှန်တွေကို
အခြေခံအကြောင်းပြုပြီး စပိုင်ဝတ္ထုကောင်းတွေဖြစ်အောင်
ရေးသားနိုင်ခဲ့ပြီး ကမ္ဘာကျော်ဝတ္ထုစာရေးဆရာ ဖြစ်လာခဲ့ပါတယ်။
ကင်ဖောလေးရဲ့ ထွက်သမျှ ဝတ္ထုတွေဟာလဲ တိုင်း မဂ္ဂဇင်းရဲ့ best
sellers ဆယ်အုပ်စာရင်းမှာ အမြဲတမ်း ထိပ်ဆုံးက ပါပါတယ်။ သူ့ရဲ့
ဒုတိယစာအုပ် tittle ဝတ္ထုဟာ အစွဲရေးများ မည်ကဲ့သို့မည်ပုံ
အနုမြူစွမ်းအင် ရရှိအောင် ပင်လယ်ပြင်မှာ မြေတိုက်သလိုရအောင်
စွမ်းဆောင်ခဲ့တဲ့ ဇာတ်လမ်းပဲဖြစ်ပါတယ်။ အဲဒီဝတ္ထုကိုတော့ မောင်မိုးသူ
"သူနိုင်ကိုယ်နိုင်" နာမည်နဲ့ ဘာသာပြန်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ သူ့ရဲ့ တတိယဝတ္ထု
အစချီမိပုံက ဒီလိုပါ။ လူသားတစ်ယောက် ဘယ်သောအခါမှ
ဖြတ်သန်းမသွားနိုင်တဲ့ ဆာဟာရသဲကန္တာရကြီးကို
စပိုင်ကြီးတစ်ယောက်ဟာ ကုလားအုတ်တစ်ကောင် ဓါးတစ်ချောင်း
ရေဗက်ခါဝတ္ထုတစ်အုပ်နဲ့ သဲကန္တာရကို ဖြတ်ကျော်ပါတယ်။
သဲကန္တာရရဲ့ လှေသင်္ဘောလို့ ခေါ်ဆိုသတ်မှတ်ကြတဲ့

ကုလားအုတ်ကြီးဟာ ဆက်ပြီးတော့ ခရီးမသွားနိုင်တဲ့ အဆုံး
လဲချသေဆုံးလိုက်ပါတယ်။ စပိုင်ကြီးကတော့
အဲဒီကုလားအုတ်ကိုသတ်ပြီး ဆာဟာရ သဲကန္တာရကို ဖြတ် အီဂျစ်ကို
အရောက်လာနိုင်ခဲ့ပါတယ်။ အီဂျစ်ကိုရောက်တော့ နိုင်းမြစ်ပေါ်ရဲ့
လှေအိမ်တစ်စင်းပေါ်မှာ ကချေသည် မတစ်ဦးနဲ့ အတူ နေပါတယ်။
(ဒုတိယ ကမ္ဘာစစ်ခေတ် ဟစ်တလာရဲ့ စပိုင်တစ်ယောက် အီဂျစ်က
နိုင်းမြစ်ပေါ်က လှေအိမ်ပေါ်မှာ ကချေသည် မတစ်ဦးနဲ့ အတူ နေခဲ့ဖူးတဲ့
မှတ်တမ်းမှတ်ရာ ရှိခဲ့ဖူးပါတယ်)။ အဲဒီစပိုင်ကြီးကို
ရအောင်ဖမ်းရသူကတော့ အင်္ဂလိပ်ထောက်လှမ်းရေးက
မေဂျာတစ်ဦးဖြစ်ပါတယ်။ ကင်ဖောလေးရဲ့ ဝတ္ထုတွေမှာ စပိုင်နဲ့
စပိုင်ဖမ်းသူများ ရဲ့ အပြိုင်အဆိုင်စွမ်းရည်ကို အချိတ်အဆက်နဲ့
ဖော်ကျူးနိုင်စွမ်း ရှိခဲ့သူဖြစ်ပါတယ်။ ဒါပေမဲ့ အဲဒီစပိုင်နဲ့
စ ပိုင် ဖ မ်း သူ အ ကြား မှာ အရေးကြီးဆုံး ဇာတ်ရုပ်ကတော့
အမျိုးသမီးဇာတ်ရုပ် ပါဘဲ။ အမျိုးသမီးဇာတ်ရုပ်ဟာ အလွန်ပီပြင်ပြီး
နောက်ဆုံး စပိုင်ကြီးကို အနိုင်ကစားနိုင်ခဲ့သူဟာ
အဲဒီအမျိုးသမီးဇာတ်ရုပ်ပါပဲ။ အဲဒီ ဝတ္ထုကတော့ "Key to Rebecca"
"စကြမ်းကြီး" ဖြစ်တယ်။ အဲဒီလို အဲဒီလို ကင်ဖောလေးရဲ့ ဝတ္ထုတွေကို
ဆက်တိုက် ဆက်တိုက်ဘာသာပြန်ခဲ့တဲ့ မောင်မိုးသူရဲ့ လက်ထဲကို
"အထွတ်အထိပ်" (Lie down with Lions) ဝတ္ထုရောက်လာပါတယ်။
ဒီဝတ္ထုကတော့ ဥရောပတလွှားမှာ အကြမ်းဖက်ခေါင်းဆောင်
တစ်ယောက်ကို ဖမ်းဆီးဖို့ အတွက် အမေရိကန် ထောက်လှမ်းရေး
တစ်ဦးဟာ ဒေသခံ တော်လှန်ရေးသမား အုပ်စုထဲကို ဝင်ရောက်ပြီး
ပူးပေါင်းပါတယ်။ ဒေသခံတော်လှန်ရေးသမားတစ်ဦးထဲက
အမျိုးသမီးတစ်ဦးနဲ့ ချစ်ကြိုက်ပါတယ်။ အမေရိကန်

ထောက်လှမ်းရေးသမားဟာ သူ့အလိုရှိတဲ့ အကြမ်းဖက်ခေါင်းဆောင်ကို
ဖမ်းလိုက်ရတဲ့ အခါကျတော့ သူ့ရဲ့ ထောက်လှမ်းရေး
ဇာတ်ရုပ်ပေါ်သွားပြီး မိန်းကလေးက စိတ်နာသွားပါတယ်။
အမေရိကန်ထောက်လှမ်းရေးသမားကတော့ သူ့နိုင်ငံသူ
ပြန်သွားရတာပေါ့။ ကျန်ရစ်တဲ့ အမျိုးသမီးလေးဟာ သူ့လို
တော်လှန်ရေးသမား၊ ဆရာဝန် တစ်ယောက်နဲ့ တွဲဖက်မိသွားပြီး
အာဖဂန်နစ္စတန်က ပြည်သူ့တော်လှန်ရေး အုပ်စုဆီ
ရောက်သွားပါတယ်။ အဲဒီဆရာဝန်လေးနဲ့ အမျိုးသမီးလေးဟာ
ကလေးတစ်ယောက်ရရှိနေပါပြီ။ အဲဒီအချိန်ကျမှ အမျိုးသမီးလေးက
တော်လှန်ရေးသမားအဖြစ် ယုံယုံကြည်ကြည်နဲ့
လက်ထပ်လိုက်ပါလာတဲ့ ဆရာဝန်ဟာ ရုရှားစပိုင်တစ်ယောက်
ဖြစ်နေမှန်းသိရပါတော့တယ်။ အဓိကဇာတ်ရုပ်ကတော့
ဒီအမျိုးသမီးလေးပါပဲ။ ဒီအမျိုးသမီးလေးဟာ တော်လှန်ရေးလုပ်ရင်း
သူချစ်ခင်စွဲလမ်းရတဲ့ လူနှစ်ယောက် တစ်ယောက်က
အမေရိကန်စပိုင်တစ်ယောက်က ရုရှားစပိုင်ဖြစ်နေတော့တာကို
ဒီမိန်းကလေးအဖြစ်က နှစ်ခါခွဲတဲ့ အသည်း မနာဘဲ
ရှိနိုင်မလားဆိုသလိုပေါ့လေ။ အဲဒီအချိန်မှာပဲ အမေရိကန်
ထောက်လှမ်းရေးသမားက
အာဖဂန်လူမျိုးစုတော်လှန်ရေးသမားတွေကို ကူညီဖို့
ရောက်ရှိလာပါတယ်။ အဲဒီခေတ် အဲဒီအချိန်က
မျိုးချစ်သူပုန်ခေါင်းဆောင်ရဲ့ အမည်ဟာ အဲဒီခေတ် အာဖဂန်နစ္စတန်ရဲ့
တော်လှန်ရေးခေါင်းဆောင်အမည်ပဲ ဖြစ်ပါတယ်။
အာဖဂန်နစ္စတန်ဆိုတဲ့ တိုင်းပြည်မှာ လူမျိုးစု သူပုန်အုပ်စုတွေက
အများကြီးကွဲကွဲပြားပြား၊ ရုရှားအုပ်စုကလည်း အာဖဂန်ကို

ဝင်ရောက်ချယ်လှယ်ဖို့ ကြိုးစား၊ အမေရိကန်ထောက်လှမ်းရေး
အဖွဲ့ကလည်း ဝင်ရောက်ကစားတဲ့ ဇာတ်လမ်းပဲဖြစ်ပါတယ်။
အဲဒီဝတ္ထုကို မောင်မိုးသူဘာသာပြန်တုန်းက ထူးခြားတဲ့
တိုက်ဆိုင်မှုတစ်ခု သတိထားခဲ့မိပါတယ်။ အဲဒါကတော့
မြန်မာရာဇဝင်မှာ ရှိတဲ့ စစ်သည် လေးသိန်း အကူအညီတောင်းတာကို
စစ်သည် လေးယောက်ပဲ လွှတ်လိုက်တဲ့ ဇာတ်လမ်းရှိဖူးသလို၊
အာဖဂန်နစ္စတန်ရဲ့ ခြင်္သေ့တောင်ကြားမှာ လည်း စစ်သည် လေးသိန်း
ရောက်လာမယ့် နေရာမှာ စစ်သည် လေးဦးပဲ ရောက် လာပြီး
တော်လှန်ရေးကို အောင်မြင်အောင် လုပ်ဆောင်နိုင်ခဲ့တဲ့
သမိုင်းဇာတ်လမ်းကို တွေ့ရလေတော့ သမိုင်းဇာတ်လမ်းတွေဆိုတာ
တစ်ခေတ်နဲ့ တစ်ခေတ် တစ်နိုင်ငံနဲ့ တစ်နိုင်ငံ ကူးဆက်တဲ့
သဘောရှိခဲ့တယ်လို့ အောက်မေ့ခဲ့ဖူးပါတယ်။
ဒီအထွတ်အထိပ်ဝတ္ထုကတော့ အဲဒီခေတ် အာဖဂန်နစ္စတန်ရဲ့
မြေပြင် စစ်ရေးတိုက်ပွဲတွေမှာ သူပုန်အုပ်စုရယ် ရုရှားအုပ်စုရယ်
အမေရိကန်အုပ်စုရယ် ကစားကြပုံတိုက်ကြပုံတွေဟာ
စိတ်ဝင်စားဖွယ်ဖွဲ့ထားတဲ့ ဇာတ်လမ်းပဲဖြစ်ပါတယ်။ ကင်ဖောလေးရဲ့
အဓိကဇာတ်ဆောင်ကတော့ ထုံးစံအတိုင်း နှစ်ခါ အသည်းကွဲရတဲ့
အမျိုးသမီးလေးရဲ့ စွန့်စားမှုကိုဖွဲ့ပါတယ်။ ဒီဝတ္ထုကို ပထမအကြိမ်
ကိုမင်းဆွေရဲ့ အရိုင်းစာပေတိုက်၊ ဒုတိယအကြိမ်အဖြစ် မောင်သိန်းစိုးရဲ့
သီဟရတနာ စာပေတိုက်က ထုတ်လုပ်ခဲ့ဖူးပါတယ်။ အခု
တတိယအကြိမ်ကိုတော့ ခြူးခြူးစာပေတိုက်ကို
ထုတ်ဝေခွင့်ပေးလိုက်ပါတယ်။ စာရေးဆရာ ကင်ဖောလေးဟာ
ဘာကြောင့် ဘယ်လို စပိုင်ဝတ္ထုများ ရေးသားပြီး ကမ္ဘာကျော်
အရောင်းရဆုံး ဝတ္ထုရေးဆရာ ဖြစ်လာကြောင်းကိုလည်း

ဒီဝတ္ထုအထွတ်အထိပ်ကို ဖတ်ရင်းလည်း သိနိုင်လောက်တယ်လို့
ယူဆတဲ့ အတွက် လျှို့ဝှက်သည်းဖို့ စပိုင်ဝတ္ထုများကို
ဘယ်လိုရသရှိအောင် ရေးသားကြသလဲဆိုတာ
ခံစားသိနားလည်နိုင်သည် ဟု တတိယအကြိမ် ထုတ်ဝေခွင့်ပြုခဲ့တာ
ဖြစ်ပါတယ်။

**စာဖတ်သူများကို အစဉ်လေးစားလျက်
မောင်မိုးသူ
၂၀၁၆၊ ဒီဇင်ဘာ**

အပိုင်း (၁)

၁၉၈၁

(၁)

အာမက်ယီလ်မာကို သတ်လိုသူများ သည် အလေးအနက်သမားများ ဖြစ်ကြပါသည်။ သူတို့ သည် တူရကီနိုင်ငံမှ ထွက်ပြေးလာကြရသူများ ဖြစ်၏။ သူတို့ သည် တူရကီသံရုံး သံအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးကို လုပ်ကြံနိုင်ခဲ့ကြပြီး ဖြစ်သည်။ သူတို့ သည် တူရကီလေကြောင်း အရာရှိတစ်ဦး၏ အိမ်ကိုလည်း ဗုံးနှင့်ခွဲခဲ့ကြပြီးဖြစ်သည်။

သူတို့ ၏ နောက်ထပ်ပစ်မှတ်အဖြစ် အာမက်ကို ရွေးချယ်ခဲ့ခြင်းမှာ အာမက်သည် တူရကီပြည်အာဏာရှင်ကို ထောက်ခံသူတစ်ဦးဖြစ်ပြီး ပါရီမြို့တွင် ချမ်းချမ်းသာသာနှင့် နေထိုင်သူဖြစ်သောကြောင့် ဖြစ်ပါ၏။

အာမက်၏ အိမ်နှင့် ရုံးခန်းသည် တကယ်ပင် လုံလုံခြုံခြုံစောင့်ကြပ်ထားလျက် ရှိပြီး၊ အာမက်စီးနင်းသော မော်တော်ကားသည် လည်း ကျည်ဆန်ကာမှန်များ တပ်ဆင်ထားသည့် ကျည်ဆန်ပြီးမော်တော်ကားဖြစ်သည်။

သို့သော် လုပ်ကြံလိုသူ ကျောင်းသားများ ၏ ယုံကြည်ချက်မှာ လူတိုင်းတွင် ပျော့ကွက် အားနည်းချက်ရှိသည်။ အားနည်းချက်သည် များ သောအားဖြင့် လိင်ကိစ္စတွင် ဖြစ်တတ်၏။

အာမက်ယီလ်မာတွင် ထိုတွက်ချက်မှုသည် မှန်ကန်ပေသည် ။
ရက်သတ္တပတ် သုံးလေးပတ်မျှ အာမက်ယီလ်မာကို မျက်ချည်မပြတ်
စောင့်ကြပ်ကြည့်ရှုလေ့လာရာ၌ အသုံးပြုလေ့ရှိသော
ရေနေ့စတေရှင်ဝက်ဂွန်ကားကို ထုတ်စီးပြီး တစ်ယောက်တည်း
အပြင်ထွက်လေ့ရှိသည် ။ ထွက်သောအခါတွင် ချောင်ကျကျ ၁၅
ရပ်ကွက် လမ်းကြားကလေးရှိ အိမ်တစ်အိမ်သို့ သွားလေ့ရှိသည် ။
ထိုအိမ်တွင် တူရကီမ ချောချောလေးတစ်ယောက်ရှိသည် ။ အာမက်နှင့်
ထိုမိန်းကလေးတို့ ဖြစ်နေကြပုံရ၏။

လုပ်ကြံမည့် လူငယ်များ သည် အာမက်တစ်ယောက် ထို ၁၅
ရပ်ကွက်ရှိ အိမ်ကလေးထဲမှာ အမျိုးသမီးလေးနှင့် ပျော်ပါးနေစဉ်
အပြင်မှာ ရပ်ထားသော ရေနေ့ကားကို ဗုံးထောင်ထားရန်
ဆုံးဖြတ်လိုက်ကြ၏။

လူငယ်များ အဖွဲ့သည် ဖောက်ခွဲရန် ဗုံးကို ဘယ်သူ့ထံမှ
ရနိုင်မည်ကိုသိ၏။ ပက်ပီဇီဇီထံမှ ဖြစ်သည် ။ ပက်ပီဇီဇီသည်
ကော်စီကန်လူမျိုး မာဖီးယားခေါင်းဆောင် မီမီဇီဇီ၏ သားများ ထဲမှ
တစ်ယောက်ဖြစ်သည် ။

ပက်ပီသည် မှောင်ခိုလက်နက်ရောင်းသူ ဖြစ်၏။ ပက်ပီသည်
မှောင်ခိုလက်နက် ဝယ်သူမှန်သမျှကို ရောင်းချလေ့ရှိသည် ။ သို့သော်
နိုင်ငံရေးယုံကြည်ချက်ရှိသူများကို ပို၍ ရောင်းချလိုသည့် သဘောရှိ၏။
ပက်ပီက 'ယုံကြည်ချက်သမားများ သည် လက်နက်ဝယ်ရာ၌
ငွေပိုပေးလေ့ရှိသည် ' ဟု ပြုံးပြုံးကြီး တွက်ချက်ပြသပြောဆိုဖူး၏။
ထိုလူငယ်အဖွဲ့အား ယခင်အကြိမ်များကလည်း ပက်ပီလက်နက်
ရောင်းချခဲ့ပြီး ဖြစ်သည် ။

ထိုကဲ့သို့ မော်တော်ကားကို ဗုံးထောင်မည့်ကိစ္စတွင်
ပြဿနာလေးတစ်ခုက ရှိနေ၏။ အာမက်ယီလ်မာ၏
ထုံးစံအတိုင်း လုပ်ရပ်မှာ သူသည် အမျိုးသမီးလေး အိမ်မှ
တစ်ယောက်တည်း ပြန်လေ့ရှိသည် ပင်။ သို့သော် အမြဲတမ်းတော့
မဟုတ်ပေ။

တစ်ခါတစ်ရံ အာမက်သည် အမျိုးသမီးလေးကို အပြင်သို့
ခေါ်ထုတ်သွားပြီး ညစာကြွေးသည့် အခါမျိုးလည်း ရှိ၏။
မကြာခဏဆိုသလို အမျိုးသမီးလေးတစ်ယောက်တည်း အပြင်ထွက်
လာပြီး ရေနော့ကားနှင့် တစ်နေရာရာသို့ နာရီဝက် တစ်နာရီ
ထွက်လေ့ရှိ၏။

ပြန်လာသောအခါတိုင်း ပေါင်မုန့်များ ၊ အသီးအနှံများ ၊
ဝိုင်အရက်များ ပါလာတတ်သည် ။ အာမက်တို့ နှစ်ယောက် အိမ်ထဲတွင်
စားသောက်ပွဲလေး ပြုလုပ်စားသောက်ကြပုံရ၏။ ရံဖန်ရံခါတွင်
အာမက်သည် ထိုအိမ်မှ တက္ကစီကားနှင့် ပြန်သွားလေ့ရှိပြီး
ရေနော့ကားလေးကို အမျိုးသမီးထံ၌ တစ်ရက်နှစ်ရက်တန်သည်
ထားခဲ့လေ့ရှိ၏။

လုပ်ကြံမည့် ကျောင်းသားလူငယ်အဖွဲ့မှာ လူငယ်များ ဝီဝီ
စိတ်ကူးယဉ်မှု လေးရှိနေကြ၏။ သူတို့ သည်
အကြမ်းဖက်အဖွဲ့ဖြစ်သည့်အတွက် အာမက်ကို လုပ်ကြံရန်အတွက်မူ
ခိုင်ခိုင်မာမာ ဆုံးဖြတ်ပြီးသားဖြစ်သည် ။

သို့သော် လှပသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်၊
တူရကီအမျိုးသားတစ်ဦးကို ရိုးရိုးသားသား ချစ်ခင်စုံမက်နေသည့်
မိန်းမပျိုလေးတစ်ယောက်ကို မှားယွင်းလုပ်ကြံမိမည်ကိုလည်း စိုးရိမ်နေ

ကြ၏။

ထို့ကြောင့် သူတို့ အဖွဲ့သည် ထိုအရေးအခင်းနှင့် ပတ်သက်၍ အချင်းချင်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း ဒီမိုကရေစီအပြည့်ဖြင့် ဆွေးနွေးကြ၏။ သူတို့ သည် အဆုံးအဖြတ်ကို မဲပေး၍ ဆုံးဖြတ်ချက်ပေးမည်။ မည်သူ့ကိုမှ ခေါင်းဆောင်မှု ထားခြင်း၊ လက်မခံဟု သတ်မှတ်ထား၏။

သို့သော် ထိုသို့ ခေါင်းဆောင်မထားကြေး သတ်မှတ်ထားကြသည့်တိုင် ထူးခြားပြောင် မြောက်သော ကိုယ်ရည်ကိုယ်သွေးကြောင့် တစ်ဦးတစ်ယောက် သော ပုဂ္ဂိုလ်သည် ထိုအဖွဲ့လေးထဲတွင် ထင်ထင်ရှားရှားကြီး ခေါင်းပြုထွက်နေ၏။ သူ၏ အမည်မှာ ရာမီကော့စကွန် ဖြစ်၏။

ရာမီသည် ခန့်ညားသော ဥပဓိရုပ်ရှိသူ လူငယ်တစ်ဦးဖြစ်ပြီး ထူထဲသော နှုတ်ခမ်းမွှေးများ ရှိ၏။ သူ့မျက်လုံးများ တွင် ကြီးကျယ်အောင်မြင်သည့် အရောင်များ တောက်ပြောင် နေသူတစ်ဦး ဖြစ်၏။

ပြီးခဲ့သော ဖောက်ခွဲလုပ်ကြံမှု နှစ်ခုလုံးမှာ အခက်အခဲများ ၊ ပြဿနာများ အကြားမှ ဖြစ်မြောက်အောင်မြင်အောင် ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ခြင်းတို့ တွင် ရာမီ၏ ခိုင်မာသော ဆုံးဖြတ်ချက် လှုပ်ရှားမှုများကြောင့်ပင်ဖြစ်ပါ၏။ ယခု ကြုံတွေ့နေရသော ကားဗုံးထောင်ရေး ပြဿနာတွင် ရာမီကော့စကွန်က ဗုံးကျွမ်းကျင်သူတစ်ဦးနှင့် တိုင်ပင်ရန် အကြံပြုလာ၏။

ထိုအကြံကို အဖွဲ့သားများက ပထမ လက်မခံချင်ကြပေ။ သူတို့ က ဘယ်သူ့ကို ဘယ်ဗုံး ကျွမ်းကျင်သူကို သူတို့ ယုံကြည်စိတ်ချစွာ တိုင်ပင်နိုင်မည်နည်းဟု မေးခွန်းထုတ်ကြ၏။ ရာမီက 'အီလစ်သေလာ'

ကို တိုင်ပင်မည်ဟု အကြံပြုလာ၏။

အီလစ်သေလာသည် အမေရိကန်လူမျိုး တစ်ဦးဖြစ်သည် ။ သူ့ကိုယ်သူ ကဗျာဆရာတစ်ဦးဟု ကြေညာထား၏။ သို့သော် တကယ့်တကယ်တမ်းတွင် မူ သူသည် အင်္ဂလိပ်ဘာသာစကား သင်ကြားခြင်းဖြင့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းပြုနေသူ တစ်ဦးဖြစ်သည် ။ အီလစ်သည် ဗီယက်နမ်စစ်ပွဲ ကာလတုန်းက လက်နက်ကျွမ်းကျင်သူတစ်ဦး အဖြစ် အမှုထမ်းခဲ့ဖူးသူဖြစ်သည် ။

ရာမီသည် အီလစ်နှင့် တစ်နှစ်နီးပါးမျှ သိကျွမ်းခင်မင်ခဲ့ပြီးဖြစ်သည် ။ သူတို့ နှစ်ဦးသည် သက်တမ်းတိုတိုလေးသာ ထုတ်ဝေဖြန့်ချိနိုင်ခဲ့သော 'ကမောက်ကမ' အမည်ရှိ တော်လှန်ရေး သတင်းစာ ထုတ်ဝေရေးလုပ်ငန်းတွင် အတူတကွ လုပ်ကိုင်ခဲ့ကြဖူးသည် ။ သူတို့ နှစ်ဦး ပူးတွဲ၍ ပါလက်စတိုင်း လွတ်မြောက်ရေးတပ်ဦးအဖွဲ့ ရန်ပုံငွေ ရရှိရေးအတွက် ကဗျာရွတ်ဆိုပွဲ ဖြစ်မြောက်အောင် လုပ်ဆောင်ခဲ့ကြဖူး၏။

အီလစ်သည် ရာမီတို့လို အဝေးရောက် တူရကီနွယ်ဝင်များ ၏ ဒေါသကို နားလည်သည် ။ တူရကီပြည်ကို အနိုင်အထက် အုပ်ချုပ်နေသော အာဏာရှင်စနစ် ၏ ရက်စက်မှုများကိုလည်း စာနာနားလည်နိုင်သူတစ်ဦး ဖြစ်၏။

ရာမီတို့ အဖွဲ့ဝင် လူငယ်ကျောင်းသားတချို့သည် အီလစ်ကို နည်းနည်းပါးပါး သိကြ၏။ သူတို့ သည် အီလစ်ကို ဆန္ဒပြပွဲပေါင်း များစွာ၌ တက်ကြွစွာ ပါဝင်လှုပ်ရှားခဲ့သည် ကို တွေ့မြင်ဖူးကြ၏။ သူတို့ စိတ်ထဲတွင် အီလစ်သည် ဘွဲ့ရပြီးသား ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦး၊ သို့တည်းမဟုတ် ခံယူချက်ရှိသော ပါမောက္ခတစ်ဦး ဖြစ်ရမည်ဟု

နားလည်ယုံကြည်ထားကြ၏။

သို့တိုင် အီလစ်ကဲ့သို့သော တူရကီနွယ်ဖွား မဟုတ်သူတစ်ဦးကို ယုံယုံကြည်ကြည်နှင့် သူတို့ ၏ အကြမ်းဖက်လုပ်ငန်းတွင် တိုင်ပင်ညှိနှိုင်းရန် တွန့်ဆုတ်နေကြ၏။ သို့သော် ရာမီ၏ ခိုင်ခိုင်မာမာ တိုက်တွန်း အကြံပေးမှုကြောင့် နောက်ဆုံးတွင် သဘောတူလိုက်ကြလေ၏။

သူတို့ ကိစ္စကို ဖွင့်ဟတိုင်ပင်လိုက်သောအခါ အီလစ်သည် ချက်ချင်း အဖြေရှာ၍ ပေးလေသည် ။ အီလစ်က ဖောက်ခွဲရမည့်ဗုံးမှာ အဝေးမှ ခလုတ်နှိပ်၍ ဖောက်ခွဲရမည့် ဗုံးဖြစ်သင့်သည် ။

ဖောက်ခွဲရမည့် ရာမီသည် မိန်းကလေး၏ အိမ်နှင့် မျက်နှာချင်းဆိုင်အိမ် ပြတင်းပေါက်တစ်ခုမှ သော်လည်းကောင်း၊ သို့မဟုတ် မျက်နှာချင်းဆိုင် လမ်းပေါ်က ကားတစ်စီးစီးပေါ်မှ လည်းကောင်း စောင့်ဆိုင်းနေရမည်။ ရာမီလက်ထဲတွင် မော်တော်ကား ဂိုဒေါင်တံခါးများကို အဝေးမှ အော်တိုမက်တစ် လှမ်းဖွင့်နိုင်သည့် စီးကရက်ဘူးခွဲလောက်ရှိမည့် လျှပ်စစ်ခလုတ်တစ်ခု ရှိနေမည် ဖြစ်၏။

အကယ်၍ အမြဲထုံးစံအတိုင်းလိုလို အိမ်ကလေးထဲမှ အာမက်ယီလ်မာ တစ်ယောက်တည်း ထွက် လာပြီး ကားပေါ်တက်ခဲ့ပါက .. အာမက် ကားပေါ်ရောက်ပြီး စက်နှိုးလိုက်သည် နှင့် ရာမီက လျှပ်စစ်အဝေးထိန်းခလုတ် (ရီမုတ်ကွန်ထရိုး) ကို နှိပ်လိုက်ရန်သာဖြစ်သည် ။ တပ်ဆင်ထားသော ဗုံးမှာ ခလုတ်နှိပ်လိုက်သည် နှင့် ဝုန်းခနဲ ပေါက်ကွဲသွားမည်သာ ဖြစ်၏။

သို့သော် အကယ်၍ မိန်းကလေးများ အပြင်ထွက် လာပြီး ကားပေါ်သို့ တက်လာပါက ရာမီသည် ခလုတ်မနှိပ်ဘဲ

နေလိုက်ရုံသာရှိ၏။ မိန်းကလေးသည် ဗုံးဆင်ထားသည့်
ငင်းမော်တော်ယဉ်ကားကို ဘာအန္တရာယ်မှ မရှိဘဲ လိုရာခရီးကို
မောင်းနှင်သွားနိုင်မည်သာ ဖြစ်၏။

မော်တော်ကားတွင် တပ်ဆင်ထားသည့်ဗုံးသည် အဝေးခလုတ်
မနှိပ်မချင်း ဘာမှ အန္တရာယ်မရှိ၊ ပေါက်ကြွခြင်းမရှိနိုင်ကြောင်း
အီလစ်က ရှင်းပြ၏။ အီလစ်က 'ခလုတ်မနှိပ် ဗုံးမကွဲ' ဟု ရှင်းပြသည် ။

အီလစ်တင်ပြသော အစီအစဉ်ကို ရာမီက သဘောကျသည် ။
ထို့ကြောင့် ရာမီက အီလစ်အား ထိုသို့ ဗုံးပြုလုပ်စီစဉ်နိုင်ရန်
လက်နက်ရောင်းသည့် ပက်ပီဇီနီနှင့် တိုင်ပင်ညှိနှိုင်းရန်
ဖြစ်နိုင်သလားဟု မေး၏။

အီလစ်က

‘ရပါတယ်၊ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်’

ဟု အဖြေပေး၏။ သို့တိုင် ပြဿနာတစ်ခုက ရှိနေသေး၏။ ရာမီက

‘ကျုပ် မှာ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ရှိတယ်၊ ဒီမိတ်ဆွေက အခုကိစ္စမှာ
ပါဝင်လုပ်ဆောင်ကြမယ့် နှစ်ယောက်ဖြစ်တဲ့ အီလစ်နဲ့ ပက်ပီတို့
နှစ်ယောက်စလုံးကို တွေ့ချင်တယ်၊ အမှန်အတိုင်း ပွင့်ပွင့်လင်းလင်း
ပြောရမယ်ဆိုရင် သူနဲ့ ခင်ဗျားတို့ တွေ့ကို တွေ့မှ ဖြစ်မယ်၊
မတွေ့နိုင်ဘူးဆိုရင် မတွေ့ရဘူး ဆိုရင်တော့
ဒီဖောက်ခွဲလုပ်ကြံမှုကြီးဟာ လုံးဝဖြစ်မှာ မဟုတ်တော့ဘူး။ ဘာဖြစ်လို့
လဲ ဆိုတော့ ဒီကျုပ်မိတ်ဆွေဆိုတဲ့ ပုဂ္ဂိုလ်ဟာ ကျုပ်တို့
အခုလုပ်မယ့်ကိစ္စတစ်ခုလုံး အတွက် လက်နက်ပစ္စည်းဖိုး၊ သုံးရမယ့်
ကားတွေရဲ့ အဖိုး၊ လာဘ်ထိုးစရာရှိတဲ့ ငွေ၊ အစစအရာရာ အားလုံး
အကုန်အကျတွေအတွက် ငွေထုတ်ပေးမယ့်သူ ဖြစ်လို့ ပါပဲ’

အီလစ်နှင့် ပက်ပီတို့ က သိချင်သည်။ ။ သူတို့ က

‘သူ့အနေနဲ့ ခင်ဗျားတို့ ပြုလုပ်မယ့် ဗုံးဟာ တကယ်ပေါက်ကွဲနိုင်တဲ့ ဗုံး ဟုတ်မဟုတ်ကို သေချာချင်တယ်။ ပြီးတော့ ခင်ဗျားတို့ နှစ်ယောက်လုံးဟာ ယုံကြည်စိတ်ချရတဲ့ လူနှစ်ယောက် ဟုတ်မဟုတ် သေချာချင်လို့ ပါ’

ရာမီက အားတုံ့အားနာလေသံဖြင့် ဆက်၍

‘ခင်ဗျားတို့ နှစ်ယောက် လုပ်ရမှာ ကတော့ ဖောက်ခွဲမယ့်ဗုံးကို ယူလာ၊ သူ့ကို ဘယ်လိုဖောက်ခွဲရမယ်ဆိုတာ ရှင်းပြ၊ ပြီးတော့ သူနဲ့ လက်ဆွဲနှုတ်ဆက်၊ သူက ခင်ဗျားတို့ ကို အကဲခတ်ပြီးကြည့်မယ်၊ ဒါလောက်ပါပဲဗျာ၊ ဒါလေးလောက်တော့ ခင်ဗျားတို့ နှစ်ယောက်စလုံး အတွက် ဝန်မလေးလောက်ပါဘူး၊ ကျုပ်မိတ်ဆွေက ဒီကိစ္စတစ်ခုလုံး အတွက် ငွေကုန်ကြေးကျ အားလုံး တာဝန်ယူထားရတဲ့ လူမို့ပါ’

အီလစ်က

‘ကျုပ်ကတော့ ရပါတယ်ဗျာ’

ပက်ပီကမူ တွန့်ဆုတ်နေ၏။ သူသည် ဤဖောက်ခွဲမှုကိစ္စ လုပ်ရသည့်အတွက် ရမည့်ငွေကို လိုချင်သည် ။ သူသည် ငွေရမည်ဆိုလျှင် ဘနဖူးကို သိုက်တူးမည့်သူ ဖြစ်၏။ သို့သော် သူစိမ်းတစ်ယောက်နှင့် တွေ့ရမည်ဆိုသောအခါတွင် မူ နောက်တွန့်နေမိ၏။ အီလစ်က ပက်ပီ၏ နောက်တွန့်နေမှုကို ရိပ်မိပြီး ဝင်၍ ရှင်းပြ၏။

‘ဒီမယ်ကိုယ့်လူ၊	ဒီကျောင်းသားလူငယ်
အကြမ်းဖက်အဖွဲ့လေးဆိုတာ	နေဦးပန်းပွင့် လေးတွေလိုပဲ၊

ခဏလေးပွင့်ပြီး ပျောက်သွားတတ်တာမျိုးဗျ။ ရာမီတို့ အဖွဲ့ကလည်း ဘယ်တော့ပျောက်သွားမလဲ မသိဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ခင်ဗျားက ရာမီတို့ ရဲ့ ကျောထောက်နောက်ခံ 'အဆက်အသွယ်လူ' ကို သိထားတယ်ဆိုရင် ရာမီတို့ အဖွဲ့ မရှိတော့ဘူးဆိုတဲ့ နောက်မှာ လည်း လက်နက်အရောင်းအဝယ် ဆက်လုပ်လို့ ရတာပေါ့၊

ပက်ပီသည် ထူးချွန်သော အတွေးအခေါ်ရှိသူ တစ်ဦးတော့ မဟုတ်ပါ။ သို့သော် ဤသို့ စီးပွားရေးဆန်စွာ၊ ရှင်းလင်းလွယ်ကူစွာ ရှင်းပြလိုက်သောအခါတွင် မူ ချက်ချင်း သဘောပေါက် သွား၏။ သို့နှင့် 'ခင်ဗျားပြောတာ မှန်ပါတယ်'

ဟု ဆိုကာ သဘောတူလိုက်၏။

ဤတွင် အီလစ်က ရာမီအား သူတို့ နှစ်ဦးလုံး ရာမီ၏ လူနှင့်တွေ့ဆုံရန် သဘောတူကြောင်း ပြော လိုက်လေ၏။

ထိုအခါ ရာမီက သူတို့ နှစ်ဦးစလုံး လာမည့် တနင်္ဂနွေနေ့တွင် မည်သို့ မည်ပုံ တွေ့ဆုံကြမည်ကို ပြော လိုက်လေ၏။

ထိုနေ့ နံနက်တွင် အီလစ်သည် ဂျိန်း၏ အိပ်ရာထက်တွင် ဆတ်ခနဲနိုးလာ၏။ သူသည် ရိုးရိုးတန်းတန်း နိုးလာခြင်းမဟုတ်။ အိပ်မက်ဆိုးတစ်ခု မြင်မက်ရာမှ ထိတ်လန့်ကြောက်ရွံ့စွာ နိုးလာသည့်ပုံမျိုး ဖြစ်ပါသည် ။ ခဏကြာတွင် မှ သူ၏ စိတ်များ သည် ဘာကြောင့် ပူပန်တင်းမာနေကြောင်းကို စဉ်းစားမှတ်မိလာ၏။

သူသည် အိပ်ရာနံဘေးမှ နာရီကို လှမ်းကြည့်လိုက်၏။ အချိန်ကား စောလွန်းနေသေးသည် ။ သူ့စိတ်ထဲတွင် သူ့ကြံစည်စီစဉ်ထားသည့် အစီအစဉ်များကို စဉ်းစားလုပ်ကိုင်ကြည့်နေမိ၏။ အကယ်၍

အစစအရာရာ အားလုံးချောမောပြေပြစ်စွာ ဖြစ်သွားပါက
တစ်နှစ်တာကျော်ကျော်မျှ စနစ်တကျ အပင်ပန်းခံ
ကြိုးစားလုပ်ဆောင်ခဲ့ရသည့် အားထုတ်ခဲ့ရမှုတို့ သည် အောင်ပန်း
ဆင်နိုင်တော့မည် ဖြစ်၏။

သူသည် ထိုအောင်မြင်မှုရလဒ်ကို ဂျိန်းနှင့်အတူ မျှဝေခံစားနိုင်မည်
ဖြစ်၏။ အင်း ... အကယ်၍ ဒီနေ့ကုန်ဆုံးသည် အထိ သူလက်ရှိထင်ရှား
ရှိနေပါသေးမှ သာ ဖြစ်ပါ၏။

အီလစ်သည် ခေါင်းကိုလှည့်၍ ဂျိန်းကို ကြည့်လိုက်၏။
ဂျိန်းနိုးမသွားစေရန် ညင်ညင်သာသာလေး လှည့်လိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်
။ သူ၏ ရင်အစုံသည် ဆတ်ခနဲခုန်သွား၏။

ဂျိန်း၏ မျက်နှာကလေးကို မြင်လိုက်ရတိုင်း ဤသို့
ရင်ခုန်စမြဲဖြစ်ပါသည် ။ ဂျိန်းသည် အိပ်ရာထက်တွင်
ပက်လက်အိပ်ပျော်လျက်ရှိပြီး မျက်နှာကို မျက်နှာကြက်သို့
မော့ကြည့်နေသလို ဖြစ်ပါသည် ။ သူမ၏ ဆံယဉ်နွယ်များ သည်
ခေါင်းအုံးထက်တွင် အတောင်ပံဖြန့်ထားသော ငှက်တောင်ပံများ
သဖွယ် ဖြန့်ကြက်ထားသလို ရှိနေ၏။

အီလစ်သည် ဂျိန်း၏ ပြည့်ဖြိုးသော နှုတ်ခမ်းအစုံကို ကြည့်မိပြန်၏။
ဤနှုတ်ခမ်းအစုံသည် သူ့အား ကြိမ်ဖန်များစွာ နွေးနွေးထွေးထွေး
နမ်းခဲ့ဖူးသော နှုတ်ခမ်းများ ဖြစ်ပေသည် ။ ပြတင်းဘက်မှ
ယိုဆင်းကျလာသော နွေဦးပေါက်နေရောင်ခြည်အောက်တွင် ဂျိန်း၏
ပါးပြင်ပေါ်မှ အမွှေးနုဝါ ရွှေရွှေများက အထင်းသား မြင်နေရသည် ။
ထိုပါးပြင်မှ မွှေးနုဝါဝါကလေးများကို ဂျိန်းအား စလိုသောအခါများ ၌
'မင်းရဲ့ မုတ်ဆိတ် ပါးမြိုင်းမွှေးတွေ' ဟု ခေါ်ပြီး စလေ့ရှိ၏။

ဂျိန်းကို ဤကဲ့သို့ ပကတိ အေးဆေးငြိမ်သက်အပြစ်ကင်းစင်သော မျက်နှာထားနှင့် တွေ့မြင်ရဖို့ ဆိုသည် မှာ အတော်ရှားလှပေသည်။ ။ များသောအားဖြင့် ဂျိန်း၏ မျက်နှာပေါ်တွင် အရယ်အပြုံး၊ ဒေါသ စသည်ဖြင့် အပြောင်းအလဲများ စွာတို့ ရှိနေတတ်သောကြောင့် ဖြစ်ပေသည်။ ။

ဂျိန်းမျက်နှာပေါ်မှ အမြဲတမ်းလိုလို မြင်ရတတ်သော မျက်နှာပေးမှာ သရော်တော်တော် အပြုံးပင်ဖြစ်ပါ၏။ ထိုအပြုံးသည် လူငယ်ကလေးတစ်ယောက်ယောက်က သူငယ်ချင်းမိတ်ဆွေတစ်ဦးဦးကို နောက်ပြောင်အောင်မြင်သွားသောအခါ ထားတတ်သည့် မျက်နှာပေးအပြုံးမျိုး ဖြစ်လေ၏။

ဂျိန်းတစ်ယောက် အလေးအနက် စဉ်းစားနေချိန်၊ သို့တည်းမဟုတ် ယခုကဲ့သို့ နှစ်နှစ်ခြွက်ခြွက် အိပ်ပျော်နေသော အချိန်အခါမျိုး၌ မှ သာ ဤကဲ့သို့ အပြစ်ကင်းစင်အေးချမ်းသော မျက်နှာပေးမျိုး တွေ့ရတတ်ပေသည်။ ။

မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ ဤအချိန်မျိုး ဤမျက်နှာပေးကလေးမျိုးကိုပင် အီလစ်က ချစ်မြတ်နိုးနေမိခြင်း ဖြစ်ပေသည်။ ။ အကြောင်းမှာ ဤမျက်နှာပေးမျိုးသည် ဂျိန်းအတွက် ဘာကိုမှ မသိသည့် အနေအထား၊ အထိန်းအကွပ်မဲ့ အဖြစ်မျိုးကို ပြသနေပေသည်။ ။ ဂျိန်း၏ မျက်နှာပေးမှာ ပကတိ အပြစ်ကင်းစင်သော မျက်နှာပေးကလေး၏ အောက်ခြေမှ ပူလောင်သော ဇာတိရုပ်ကို တရှိန်ရှိန်ပြနေသည့် လက္ခဏာများ ဆောင်နေပြန်၏။ ဤကဲ့သို့ မျက်နှာပေးမျိုးကို တွေ့ရတိုင်း အီလစ်သည် ဂျိန်း၏ မျက်နှာကလေးကို လက်ဖြင့် တို့ ထိကြည့်ချင်စိတ်ကို မနည်းချုပ်တည်းထားရ၏။

ထိုအချက်သည် ပင် အီလစ်အတွက် အံ့ဩစရာပင်ဖြစ်နေ၏။

အီလစ်ပါရီမြို့သို့ ရောက်ရောက်ချင်း ဂျိန်းကို တွေ့လိုက်ရသည် နှင့် ဂျိန်းဆိုသည့်မိန်းကလေးမှာ စပ်စပ်စုစု မိန်းမ၊ အဖွဲ့အစည်းတွေတိုင်းမှာ ပါလေရာမိန်းမ၊ အဏုမြူဆန့်ကျင်ရေးအတွက် စစ်လက်နက်ဖျက်သိမ်းရေး ဆန္ဒပြပွဲများ အတွက် လှုံ့ဆော်တတ်သောမိန်းမ၊ အစားအစာ ခေါင်းပါးငတ်မွတ်သော အာဖရိကတိုက် သားများ အတွက် ရန်ပုံငွေ ကောက်ခံတတ်သော မိန်းမ စသည် စသည် အားဖြင့် ကမ္ဘာ့နိုင်ငံကြီး မြို့တော်များ တွင် တွေ့ရလေ့ရှိသော ပါလေရာ စပ်စပ်စုစု မိန်းမမျိုးဖြစ်သည်။ ။

လူအများ သည် ဂျိန်း၏ ထူးခြားသော၊ ထင်ရှားသော ရုပ်သွင်လက္ခဏာကြောင့် ဂျိန်းကို စိတ်ဝင်စားတတ်ကြသည်။ ။ တချို့ကမူ ဂျိန်း၏ တက်ကြွသော လှုပ်ရှားမှုတို့ ကြောင့် ဂျိန်းကို စိတ်ဝင်စားတတ်ကြသည်။ ။

အီလစ်သည် ဂျိန်းနှင့် နှစ်ခါသုံးခါ ချိန်းဆို၍ အတူ စားသောက်လည်ပတ်ဖူးသည်။ ။ အီလစ်ရည်ရွယ်ချက်မှာ တက်ကြွသော မိန်းမငယ်တစ်ယောက်၊ မိန်းမချောတစ်ယောက်ကို အနီးကပ်မြင်ရ ကြည့်ရနိုင်လောက်ရုံပဲ ဆန္ဒ ရှိပါသည်။ ။

ထို့နောက်သော်ကား မည်ကဲ့သို့ မည်ပုံ ဖြစ်ပျက်သွားသည် မသိပါ။ ။ ဤလှုပ်ရှားတက်ကြွသော အမျိုးသမီးကလေး၏ အတွင်းအဇ္ဈတ္တထဲတွင် ရမ္မက်ကြီးမားမှုကို တွေ့ရသည်။ ။ နောက်တော့ သူ့ကိုယ်တိုင်လည်း ထိုမိန်းကလေးကို ချစ်ကြိုက်သွားမိလေ၏။

အီလစ်သည် သူရောက်နေသော ဂျိန်း၏ စတူဒီယိုအခန်းကလေးကို မျက်စိတဆုံး ကြည့်လိုက်မိသည်။ ။ အခန်းကလေးထဲတွင် ဂျိန်း၏ ကိုယ်ပိုင်ခံစားမှု ပစ္စည်းကလေးများ ဖြင့် ဂျိန်း၏ စရိုက်ကို

ပေါ်လွင်ထင်ရှားစေသော အသွင်များ နှစ်မြိုက်စရာ တွေ့နေရပေသည်။ ။
တရုတ်ကြွေဖြင့် ပြုလုပ်ထားသော စားပွဲတင် မီးလုံးကလေး၊
စီးပွားရေးကျမ်းများ ၊ ဆင်းရဲငတ်မွတ်ခြင်းကို ဖော်ပြသည့် စာအုပ်များ
အစီအရီထည့်ထားသော စာအုပ်စင်တစ်ခု၊ အသင့်လဲလျောင်းပြီး
အိပ်ချ၍ ရသော ထိုင်ခုံဆိုဖာရှည်တစ်စုံ၊ စားပွဲပေါ်တွင်
ထောင်ထားသည့် အသက် ၆၀ ကျော်အရွယ်လောက်က ခန့်ညားစွာ
ရိုက်ကူးထားသော ဖခင်၏ ဓာတ်ပုံတစ်ပုံ၊ ၁၉၇၁ ခုနှစ်က
မြင်းစီးပြိုင်ပွဲတွင် ရရှိခဲ့သည့် ငွေဖလားကလပ်တစ်ခု။

၁၉၇၁ ခုနှစ်ဆိုသည် မှာ လွန်ခဲ့သော ၁၀ နှစ်ခန့်က ဖြစ်ရာ
ထိုမြင်းစီးပြိုင်ပွဲတုန်းကဆိုလျှင် ဂျိန်းသည် အသက် ၁၃ နှစ်ခန့်သာ
ရှိပေဦးမည် ဖြစ်၏။ ထိုသို့ ဂျိန်းတစ်ယောက် အပျိုဖော် မဝင့်တဝင့်
မြင်းစီးပြိုင်ပွဲဝင်နေချိန်တွင် သူသည် လာအိုပြည် ဟိုချီမင်းလမ်းမကြီး
တစ်လျှောက်တွင် မိုင်းဗုံးများ ထောင်နေပြီ ဖြစ်၏။

ဂျိန်း၏ စတူဒီယိုအခန်းကလေးကို အီလစ် စတင်တွေ့မြင်ဖူးသည်
မှာ လွန်ခဲ့သော တစ်နှစ်နီးပါးအချိန်က ဖြစ်ပါသည် ။ ထိုစဉ်က
အ ခ န်း က လေး မှာ ဂျိန်း ပြောင်းရွှေ့လာခါစဖြစ်ပြီး၊ ပကတိ
ဟောင်းလောင်း၊ ဘာဆို ဘာမှ မရှိသေးချိန်က ဖြစ်ပါသည် ။ ထို ဘာမှ
မရှိသော အခန်းကလေးကို ဂျိန်းသည် တဖြည်းဖြည်းချင်း သူပိုင်
အသိုက်ကလေးဖြစ်ရလေအောင် စိတ်ကြိုက် ပစ္စည်းများ ဖြင့်
တစ်ခုချင်း ဖြည့်စွက်မွမ်းမံခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ။

တကယ်တော့ ဂျိန်းသည် ဘာသာစကား စကားပြန်တစ်ဦးအဖြစ်
လစာကောင်းကောင်း ရသူတစ်ဦးဖြစ်ပါသည် ။ သူမသည်
ပြင်သစ်စကား၊ ရုရှားစကားများကို အင်္ဂလိပ်ဘာသာသို့ ပြန်ဆိုခြင်း

ဖြစ်ပါသည်။ ။

သို့သော် သူမ၏ အခန်းလခမှာ အတော်ကြီးပေသည် ။ ထို့ကြောင့် ဂျန်းသည် စုဆောင်းရရှိသမျှသော ငွေကလေးများ နှင့် ချင့်ချင်ချိန်ချိန် စဉ်းစားပြီး တန်ဖိုးလည်း ရှိ၊ အသုံးလည်း တည့်တည့် မဟော်ဂနီစားပွဲတစ်လုံး၊ တူဘရစ်ကော်ဇော၊ ရှေးဟောင်းခုတင်တစ်လုံး စသည် စသည် ဖြင့် စနစ်တကျ ဝယ်ယူဖြည့်ဆည်းခဲ့ခြင်း ဖြစ်ပါသည်။ ။

အီလစ်၏ ဖခင်ကသာဆိုလျှင် ဂျန်းကို အဆင့်အတန်းရှိသော မိန်းမစားမျိုးဖြစ်သည် ဟု သတ်မှတ်ပေးလိမ့်မည် ဖြစ်၏။ အီလစ်စိတ်ထဲတွင် သူ့အဖေသာ ဂျန်းကိုတွေ့ရပါက 'ဒီမိန်းကလေးဟာ တန်ဖိုးရှိတဲ့ မိန်းမကွ' ဟု သတ်မှတ်ပြီး အရမ်းသဘောကျမှာ ပဲဟု တွေးလိုက်မိ၏။

အီလစ်သည် သူ၏ ခန္ဓာကိုယ်ကိုလိုမ့်ပြီး ဂျန်းဘက်သို့ တိုးလိုက်၏။ အီလစ်၏ လှုပ်ရှားမှုကြောင့် ဂျန်းသည် နိုးသွား၏။ ဤကဲ့သို့ နိုးသွားလိမ့်မည်ဟု လည်း အီလစ်ထင်ပြီးသားပင်။ ဂျန်းသည် ပြာလဲ့သော မျက်လုံးအစုံကိုဖွင့်၍ မျက်နှာကြက်ဘက်သို့ ပထမကြည့်သည် ။ ပြီး သူ့ဘက်သို့ လှည့်ကြည့်သည် ။ နောက် ပြုံးပြသည် ။ ပြီးနောက် သူ့လက်မောင်းအကြားသို့ တိုးလိုမ့်ဝင်လိုက်၏။

‘ဟဲလို’

ဂျန်းက တီးတိုးလေသံဖြင့်ခေါ်သည် ။ အီလစ်သည် ဂျန်းကို နမ်းလိုက်သည်။ ။

အတန်ကြာသောအခါမှ ဂျန်းက မပွင့်တပွင့်လေသံဖြင့်

‘ဒီနေ့ဘာနေလဲ သိရဲ့ လား’

အီလစ်က

‘တနင်္ဂနွေနေ့လေ’

‘တနင်္ဂနွေနေ့ဆိုရင် ရှင်က နံနက်စာ စီစဉ်ရမှာ ချက်ရမှာ နော်’

‘မမေ့ပါဘူးဗျာ၊ မမေ့ပါဘူး’

‘ကောင်းတယ်’

ဂျိန်းသည် တစ်ခဏမျှ တွေးလိုက်ပြီးမှ

‘ကိုင်း၊ ဒါဆို ကျွန်မကို ဘာချက်ကျွေးမှာ လဲ ပြော’

‘အသားရယ်၊ အာလူးရယ်၊ ပဲရယ်၊ ဒိန်ခဲရယ်၊ စတော်ဘယ်ရီရယ်၊ မလိုင်ရယ်’

ဂျိန်းသည် ခေါင်းထောင်ပြီး ရယ်လိုက်၏။ ပြီးမှ

‘ရှင် ဒါပဲ အမြဲချက်နေတာပဲ’

အီလစ်က ခေါင်းခါပြလိုက်ပြီး

‘မဟုတ်ပါဘူးနော်၊ အလျင်တစ်ပတ်တုန်းက ပြင်သစ်ပဲသီး ပါပါတယ်’

‘ဒီအလျင် အပတ်ကိုတော့ ရှင်မေ့သွားပြီမဟုတ်လား၊ ကျွန်မတို့ အပြင်ထွက်ပြီး ဆိုင်မှာ စားရတာလေ၊ ဟင်းချက်ကလေး ဘာလေးများ မပြောင်းတော့ဘူးလား’

‘ဟေး ဟေး နေပါဦး၊ တို့ နှစ်ယောက် သဘောတူထားကြတာက

တစ်ပတ်ကျော် တနင်္ဂနွေနေ့တိုင်းမှာ တစ်ယောက်တစ်လှည့် အလှည့်ကျ နံနက်စာ ချက်ပြုတ်စီစဉ်ပေးရမယ်လို့ ပါပါတယ်။ နံနက်စာ စီစဉ်တဲ့ နေရာမှာ ဟင်းအမယ် မထပ်ရဘူးလို့ မပါပါဘူးဗျာ’

ဂျိန်းသည် အီလစ်အပေါ်သို့ ခေါင်းလှဲချ၏။ ဆက်ပြီး အငြင်းမပွားလိုတော့ပါဘူး၊ အရှုံးပေးပါပြီဆိုသည့် သဘောပင်။

အီလစ် ခေါင်းထဲတွင် မူ ယနေ့အတွက် အစီအစဉ် အသေးစိတ် ရေးဆွဲထားပြီးဖြစ်သည် ။ ထိုအချက်ကို သူ တစ်ချက်ကလေးမှ မမေ့။ သူ့အစီအစဉ်ထဲတွင် ဂျိန်းက ဘာမှန်းမသိ ညာမှန်းမသိဘဲ အကူအညီပေးမှ ဖြစ်မည်။ သည် အချိန်မှာ ထိုအကူအညီကို တောင်းရန် အကောင်းဆုံး ဖြစ်၏။ ထို့ကြောင့် သူက

‘ဒီနေ့ မနက် ကျုပ် ရာမီနဲ့ တွေ့စရာရှိတယ်’

ဂျိန်းက

‘ကောင်းပြီလေ၊ ဒါဆိုလဲ ရှင့်အခန်းမှာ နေခင်းကျမှ တွေ့ကြတာပေါ့’

အီလစ်က

‘အဲ ကိုယ့်အခန်းကို စောစောရောက်လို့ ဝန်မလေးဘူးဆိုရင် ကျုပ်အတွက် တစ်ခုလောက်များ လုပ်ပေးနိုင်မလားလို့ ’

‘ဘာများ ပါလိမ့်’

‘နံနက်စာ ချက်ထားလိုက်ပါလို့ ... ဟေး ဟေး ဟေး ... အလကားစတာပါဗျာ၊ နှုတ်ခမ်းစုမသွားနဲ့ ဦး၊ ကျုပ်ရဲ့ လျှို့ဝှက်ကိစ္စကလေး တစ်ခုအတွက်များ အကူအညီပေးနိုင်မလား လို့ ပါ’

ဂျိန်းက

‘ဆိုပါဦး’

‘ဒီနေ့က ရာမီရဲ့ မွေးနေ့လေ၊ ရာမီရဲ့ အကို မူစတာဖာက ပါရီမြို့ထဲမှာ ရောက်နေတယ်၊ အဲဒါ ရာမီ မသိသေးဘူး’

အီလစ်ရင်ထဲတွင် ဤကိစ္စပြီးမြောက်အောင်မြင်သွားပါက ဂျိန်းကို နောက်ထပ် ဘယ်တော့မှ မလိမ်တော့ပါဘူးကွယ်ဟု စိတ်ထဲက ပြောနေမိ၏။ ပါးစပ်ကမူ ဆက်၍

‘အဲဒါ ကျုပ်က ရာမီရဲ့ မွေးနေ့ပွဲမှာ အံ့ဩစရာ ဖြစ်သွားအောင် မူစတာဖာကို ခေါ်သွားချင်လို့ အဲဒီကိစ္စမှာ အကူအညီတစ်ခု လိုနေတယ်’

‘ဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ ဆိုပါဦး’

ဂျိန်းသည် အီလစ်ကိုယ်ပေါ်မှ လှိမ့်ချလိုက်ပြီးနောက် ခုတင်ထက်တွင် တင်ပျဉ်ချိတ်၍ ထိုင်လိုက်သည် ။ ပြီးမှ

‘ကျွန်မက ဘာလုပ်ပေးရမလဲ၊ ဆို’

အီလစ်က

‘ပြဿနာက လွယ်လွယ်လေးပါ၊ ကျုပ်က မူစတာဖာကို ဘယ်သွားရမယ်ဆိုတာ ညွှန်ကြားလိုက်ရုံပါပဲ၊ ဒါပေမဲ့ ရာမီက မွေးနေ့စားသောက်ပွဲကို ဘယ်မှာ လုပ်မယ်ဆိုတာ မဆုံးဖြတ်ရသေးဘူး ဖြစ်နေတယ်၊ ဒီတော့ ကျုပ်က မူစတာဖာဆီကို နောက်ဆုံးအချိန်မှ ကပ်ပြီး အကြောင်းကြားရမယ့် သဘောရှိနေတယ်၊ အဲဒီလို ကျုပ်ဖုံးဆက်ပြောရမယ့် အချိန်မှာ ရာမီကလည်း ကျုပ်အနားမှာ ကျုပ်နဲ့ အတူ ရှိချင် ရှိနေမယ်’

ဂျိန်းက

‘အဲဒီတော့ ဘယ်လိုစီစဉ်ချင်တာလဲ’

အီလစ်က

‘ကျုပ်က မင်းရှိနေတဲ့ ကျုပ်အခန်းကို ဖုံးဆက်မယ်၊ ကျုပ်ကတော့ ပြောချင်တာတွေ ပေါက်တက်ကရ လျှောက်ပြောမှာပဲ၊ ကျုပ်ပြောတာတွေကို ဘာမှ ဂရုမစိုက်နဲ့ ၊ ကျုပ်ပြောတဲ့ လိပ်စာကိုပဲ သေသေချာချာမှတ်ထား၊ ပြီးတော့ မူစတာဖာဆီကို ဖုန်းဆက်ပြီး အဲဒီလိပ်စာကို ပြောပြ၊ ဘယ်လိုရောက်အောင် သွားရမယ်ဆိုတာကို ပြောပြလိုက်ရုံပါပဲ’

အီလစ် စိတ်ကူးထားသည် များမှာ အားလုံးအဆင်ပြေ ချောမောလျက် ရှိပါသည် ။ သို့သော် တကယ်တမ်းဂျိန်းကို ဖွင့်ပြောလိုက်သည့်အခါတွင် မူ ယုံကြည်နိုင်ဖွယ်ရာမရှိ။ ခြေခြေမြစ်မြစ်လည်း ရှိသည် မထင်တော့။ သို့သော် ဂျိန်းကမူ မည်သို့မျှ သံသယ ဖြစ်နေပုံမရပါ။ အေးအေးဆေးဆေးပင် ပြန်၍

‘ဒီလိုဆိုတော့လည်း အရှင်းသားပါပဲ’

အီလစ်သည် စိတ်သက်သာရာရသွားသည် ။ အခြေအနေကို အလျင်အမြန် ထိန်းသိမ်းလိုက်ပြီး

‘ကောင်းပြီလေ၊ ဒါပါပဲ’

ဂျိန်းက

‘ဒါထက် ရှင်ကကော အဲဒီလိုဖုန်းဆက်ပြီးတဲ့ နောက် ဘယ်လောက်ကြာမှ အခန်းကို ပြန်လာမှာလဲ’

‘တစ်နာရီအတွင်း ပြန်လာမယ်ဗျာ၊ ကျုပ်က ရာမီအံ့ဩသွားတာကလေးကို ခံစားရရုံ တွေ့လိုက်ချင်တာပဲရှိပါတယ်။ အဲဒီမှာ သူတို့ နဲ့ အတူ နံနက်စာ မစားပါဘူး၊ အခန်းပြန်လာမှာ ပါ’

ဂျိန်းသည် တစ်စုံတစ်ရာ စဉ်းစားနေပုံရ၏။ ပြီးမှ

‘ရာမီကနော် ရှင့်ကိုတော့ ဖိတ်ပြီး ကျွန်မကိုတော့ မဖိတ်ပါလား’

အီလစ်က ပခုံးတွန့်ပြလိုက်ပြီး

‘ဒါကတော့ကွာ ယောက်ျားပွဲ သက်သက်လုပ်ချင်လို့ မင်းကို မဖိတ်ဘဲနေတာ ဖြစ်မှာ ပါ’

အီလစ်သည် ထိုသို့ပြောပြီးနောက် ခုတင်နံဘေးမှ စာရေးစက္ကူစာအုပ်ကို ယူ၍ ‘မူစတာဖာ’ ဆိုသည့် အမည်ကိုရေးကာ အောက်မှ ဆက်သွယ်ရမည့် ဖုန်းနံပါတ်ကို ရေးလိုက်၏။

ဂျိန်းသည် ခုတင်ပေါ်မှ ထလိုက်ပြီး ရေချိုးခန်းထဲသို့ ဝင်သည် ။ ရေချိုးခန်းတံခါး ပြန်ပိတ်ပြီးနောက် ရေပန်းခလုတ်ကို ဖွင့်လိုက်၏။ အီလစ်သည် ရေချိုးနေသော အထက်မှ မျက်နှာကိုမူ ကာထားသော ပလတ်စတစ်ခန်းဆီအထက်မှ မြင်နေရဆဲဖြစ်သည် ။ ဂျိန်း၏ မျက်နှာထား အမူအရာသည် ပြောင်းလဲသွားပြီ ဖြစ်၏။ ဂျိန်းသည် ပြုံးပြုံးရွှင်ရွှင် မရှိတော့။ သို့နှင့် အီလစ်က လှမ်း၍

‘ဟေး ... ဘာတွေများ အလိုမကျ ဖြစ်နေတာလဲဟင်’

ဂျိန်းက

‘အလိုမကျဖြစ်တာ မဟုတ်ပါဘူး၊ တစ်ခါတလေကျတော့ ရှင့်ရဲ့ အပေါင်းအသင်းတွေက ကျွန်မအပေါ်မှာ သဘောထားကြပုံတွေကို သဘောသိပ် မကျချင်ဘူး ဖြစ်တာပါ’

‘ကွာ ... မင်းကလည်း ၊ ဒီတူရကီလူမျိုးတွေက အမျိုးသမီးတွေအပေါ်မှာ ဘယ်လို သဘောထားသလဲဆိုတာ သိသားနဲ့ ’

‘ဟုတ်ပါရဲ့၊ ကောင်မလေးတွေအပေါ်ဆိုရင် ဒီလိုချည်းပဲ၊ သူတို့ က လူကြီးလူကောင်း အမျိုးသမီးကြီးတွေကျတော့ တလေးတစား ရှိကြပါတယ်နော်၊ ကျွန်မကတော့ ကောင်မလေးကိုး’

အီလစ်သည် သက်ပြင်းချလိုက်၏။

‘မင်းကလဲကွာ၊ ခုလို ကျောက်ခေတ်က ဝါဒသဘောမျိုးဖြစ်တဲ့ ယောက်ျားကြီးဝါဒမျိုး ကျင့်သုံးနေတာကို မင်းက ဂရုစိုက်တတ်ပါဘူး၊ မင်းစိတ်ထဲမှာ တကယ်တမ်း ဘာကိုများ အလိုမကျ ရှိနေလို့ လဲ၊ ကျုပ်ကို ဘာပြောချင်လို့ လဲဟင်’

ဂျိန်းသည် အတန်ကြာ စဉ်းစားနေ၏။ ပြီးမှ

‘ကျွန်မစိတ်ထဲမှာ ကျွန်မရဲ့ အခြေအနေ၊ ကျွန်မရဲ့ အဆင့်အတန်းကို မကျေမနပ်ဖြစ်နေ မိတာကို စဉ်းစားပြောမိနေတာလဲ ဖြစ်နိုင်ပါတယ်၊ ဒီလိုလေ၊ ကျွန်မဟာ ရှင်နဲ့ အတူ နေကြတယ်၊ ဒါကို ကျွန်မအပေါင်းအသင်းတွေအားလုံး သိကြတယ်၊ ကျွန်မ တခြားဘယ်သူနဲ့ မှ အတူမအိပ်ဘူး၊ အိုရှင် ကုန်ကုန်ပြောရရင် ကျွန်မ တခြား ဘယ်ယောက်ျားလေးတစ်ယောက်နဲ့ မှ အပြင်တောင် အတူမသွားဘူး၊ ဒါပေမဲ့ ရှင်ဘက်ကျတော့ ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက် အတူနေကြတယ်ဆိုတဲ့ သဘောမရှိဘူး၊ ရှင် ဘယ်သွားတယ်၊ ရှင်ဘာလုပ်တယ်ဆိုတာကို ကျွန်မ မသိဘူး၊ မသိရဘူး၊ ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်ဟာ နှစ်ဖက်မိဘများကိုလည်း မဆုံဖူးကြဘူး၊ ဒါတွေကို အသိုက်အဝန်း တစ်ခုလုံးက သိကြတယ်၊ ဒီတော့ သူတို့ တတွေက ကျွန်မ အပေါ် ပေါ့ပေါ့တန်တန်မိန်းမအဖြစ် သဘောထားကြတာပေါ့’

အီလစ်က

‘မဟုတ်သေးပါဘူး ဂျိန်းရယ်၊ မင်းစဉ်းစားတာက
ပိုလွန်းသွားပြီထင်ပါတယ်’

‘ရှင်ကတော့ အမြဲဒီလို ပြောတာပါပဲ’

ဂျိန်းသည် ရေပန်းကိုပိတ်သည် ။ နောက် ရေချိုးခန်းထဲမှ
အပြင်ထွက်လိုက်ပြီး ရေချိုးခန်း တံခါးကို ဆောင့်ပိတ်လိုက်၏။

အီလစ်သည် ဂျိန်း၏ အိပ်ရာနံဘေးအံ့ဆွဲထဲမှ သူ့အိပ်သောအခါ
ယူသွားသုံးစွဲလေ့ရှိသော အိတ်ကလေးထဲမှ သင်တန်းစားကိုထုတ်ပြီး
မီးဖိုချောင်ရှိ လက်ဆေးကန်တွင် မုတ်ဆိတ်ရိတ် နေလိုက်၏။ သူတို့
နှစ်ဦးသည် ဤကဲ့သို့ ငြင်းခုံမှုမျိုးကို အကြာကြီး အချိန်ယူပြီး
ပြောဆိုကြဖူး၏။ ဂျိန်း၏ စကားထဲတွင် တကယ့်လိုရင်းအချက်သည်
ဘာဖြစ်ကြောင်း အီလစ်ကောင်းကောင်း သိ၏။ ဂျိန်းသည် သူတို့ နှစ်ဦး
တရားဝင် အတူနေချင်ပြီဆိုသည့် အချက်ပင်ဖြစ်ပါသည် ။

အီလစ်ကိုယ်တိုင်ကလည်း အတူတူနေချင်သည် ပဲ ဖြစ်ပါသည် ။
အတူတူ နေချင်သမှ အီလစ်သည် ဂျိန်းကို တရားဝင်
လက်ထပ်ယူပြီးနောက် ဂျိန်းနှင့်အတူ သေတစ်ပန် သက်တစ်ဆုံး
အတူတကွ ပေါင်းသင်းနေထိုင်လိုခြင်းဖြစ်ပါသည် ။ သို့သော်
သူ့အနေနှင့် သူတာဝန်ယူခဲ့ရသော အလုပ် ယခုအကြိမ်
တာဝန်ပြီးမြောက်သည် အထိ စောင့်ဆိုင်းရဦးမည်ဖြစ်သည် ။
ထိုအချက်ကို အီလစ်သည် ဂျိန်းအား ဖွင့်ပြော၍ မဖြစ်။ ထို့ကြောင့်လည်း
အီလစ်က

‘ကိုယ်အဆင်သင့် မဖြစ်သေးလို့ ပါ’

‘ကိုယ့်အတွက် အချိန်နည်းနည်း ပေးပါဦး’

စသည် စသည် စကားများကိုသာ ဂျိန်းကို ပြောနိုင်ခဲ့၏။

ထိုသို့ ထမင်းရည်ပူလာ လျှာလွှဲစကားများ အပေါ်တွင် ဂျိန်းပို၍ ဒေါပွဲခဲ့ရခြင်းဖြစ်ပါ၏။ ဂျိန်းအတွက်မူ ‘တိတိကျကျ ခိုင်ခိုင်မာမာ မဖြစ်သေးဘဲ ယောက်ျားတစ်ယောက်နှင့် တစ်နှစ်တာ အတူတွဲနေခြင်းသည် လုံလောက်သည် ထက်ပင် ပိုနေပြီဟု ယူဆ၏။ တကယ်တမ်းလည်း ဂျိန်းသည် မှန်ပါ၏။ အကယ်၍ ယနေ့ ကိစ္စ ချောချောမောမော ပြေပြေလည်လည် ပြီးမြောက်သွားပါက ဂျိန်းအတွက် အားလုံး မှန်ကန်သွားအောင် အီလစ်လုပ်ပေးနိုင်မည်ဖြစ်ပါ၏။

အီလစ်သည် ဘာမှ မပြောတော့ဘဲ မုတ်ဆိတ်ကိုသာ ပြီးအောင် ရိတ်လိုက်၏။ ထို့နောက် အီလစ်သည် ရေချိုးခန်းထဲဝင် ရေပန်းကိုဖွင့်လိုက်၏။

သူတို့ နှစ်ယောက်သား စကားမပြောဖြစ်ကြတော့ပါ။ ဤကဲ့သို့ စကားမပြောဘဲ နေကြခြင်းသည် အူကြောင်ကြောင်နိုင်လှသည် ဟု အီလစ်ထင်၏။

အီလစ်ရေချိုးနေစဉ် ဂျိန်းသည် ကော်ဖီဖျော်နေ၏။

ရေချိုးပြီးသောအခါ အီလစ်သည် မြန်မြန်ဆန်ဆန် အဝတ်လဲလိုက်၏။ သူသည် အရောင်ပြယ်လွင့်နေပြီ ဖြစ်သော ဒီနင်းဂျင်းဘောင်းဘီကို ဝတ်ပြီး အနက်ရောင် တီရှပ်တစ်ထည် ကောက်စွပ်လိုက်ခြင်းဖြစ်ပါသည်။ ။

ထို့နောက် ဂျိန်းထိုင်နေပြီဖြစ်သော မဟောဂနီစားပွဲလေးတွင်

မျက်နှာချင်းဆိုင် ဝင်ထိုင်လိုက်၏။ ဂျိန်းသည် အီလစ်အတွက်
ကော်ဖီတစ်ခွက် ငှဲ့ပေးလိုက်၏။ ပြီးမှ

‘ကျွန်မ ရှင့်ကို အလေးအနက် စကားပြောချင်တယ်’

အီလစ်က အမြန်အထက်

‘ကောင်းပြီလေ၊ နံနက်စာ စားချိန်ကျတော့ ပြောကြတာပေါ့’

ဂျိန်းက

‘အခု ပြောတော့ ဘာဖြစ်မှာလဲ’

‘အခု အချိန်မှ မရှိတော့တာ’

‘ဘာလဲ၊ ရာမီရဲ့ မွေးနေ့က ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်ရဲ့ ဘဝထက်များ
အရေးကြီးနေလို့လား’

‘မဟုတ်တာကွာ’

အီလစ်သည် သူ၏ လေသံထဲ၌ မကျေမနပ်သံ
နည်းနည်းပါသွားကြောင်း သတိထားမိ၏။ ထို့ကြောင့် သူ့ကိုယ်သူ
ပြန်သတိပေးသည့် အနေဖြင့် ညင်ညင်သာသာ ဆက်ဆံနော် မဟုတ်ရင်
မင်း ဂျိန်းကို လက်လွှတ်သွားလိမ့်မယ်ဟု စိတ်ထဲက ပြောလိုက်၏။
ပါးစပ်ကမူ

‘ဒါပေမဲ့ အခုကိစ္စကတော့ ကတိပေးပြီးသား ဖြစ်နေတယ်လေ၊
ဒီတော့ ပေးပြီးသား ကတိကို တည်နိုင်အောင် လုပ်ဖို့ က အရေးကြီးလို့
ပါ။ ဒါ တန်ဖိုးပဲ၊ ပြီးတော့လည်း ကိုယ်တို့ နှစ်ယောက်
ပြောဆိုဆွေးနွေးကြမယ့် အကြောင်းကလည်း ခုပြောပြော နံနက်စာ
စားချိန်ကျမှ ပြောပြော ရတာပဲမို့ပါကွာ’

ဂျိန်း၏ မျက်နှာသည် တင်းသွား၏။ ဒီမျက်နှာပေးမျိုးကို အီလစ် သိပါသည် ။ ဒီမျက်နှာပေးမျိုးကို ဂျိန်းက ဆုံးဖြတ်ချက်ချပြီးသည့် အခါမျိုး၊ တခြား တစ်ပါးသူက သူမ၏ စကားကို တိမ်းရှောင်လွှဲပြောင်းသည့် အခါမျိုးတွင် ထားတတ်သည့် မျက်နှာလေးပင် ဖြစ်ပါသည် ။

ဂျိန်းက

‘ကျွန်မအတွက်တော့ ကျွန်မတို့ နှစ်ယောက်ကိစ္စကို အခုကိုပဲပြောဖို့ အရေးကြီးနေတယ်’

ရုတ်တရက် ချက်ချင်း အီလစ်စိတ်ထဲတွင် အဖြစ်မှန်အားလုံးကို အခုပင်ဖွင့်ပြီး ပြောလိုက်ချင်၏။ သို့သော် သူ့စိတ်ထဲမှာ ရေးဆွဲထားသည့် အစီစဉ်မှာ ဤသို့မဟုတ်ပါ။ ယခုဆိုသည် မှာ အချိန်သည် တိုတောင်းလွန်းလှ၏။ သူ့စိတ်အာရုံများ သည် လည်း တခြားကိစ္စသို့ ရောက်နေ၏။ သူ့ဘက်မှ ပြင်ဆင်ထားခြင်း ဘာမှ မရှိသေး။

သည် တော့ နံနက်စာစားချိန် နေ့ခင်းပိုင်းဆိုလျှင် ပို၍ အဆင်ပြေမည်။ ကောင်းမွန်မည် ဖြစ်၏။ သူတို့ နှစ်ဦးစလုံး အေးအေးဆေးဆေး ရှိကြမည် ဖြစ်၏။ သူတို့ နှစ်ဦးစလုံး အေးအေးဆေးဆေးရှိကြချိန်တွင် ဂျိန်းအား ပါရီမြို့တော်သို့ သူ လာရောက်လုပ်ကိုင်နေရသော အလုပ်တာဝန်သည် ပြီးစီးသွားပြီဖြစ်ကြောင်း ပြောနိုင်လောက်မည် ဖြစ်၏။

‘မဟုတ်သေးဘူး ဂျိန်းရယ်၊ ဂျိန်းပြောဆိုလုပ်ကိုင်နေပုံက အရူးကျနေတာပဲ၊ ကျုပ်ကိုလည်း ဒီလိုအနိုင်မကျင့်ပါနဲ့ ၊ နေ့ခင်းနေ့လယ်ကျမှ ပြောကြရအောင်ပါ၊ ပြီးတော့ ကျုပ်ကလည်း

အခုသွားရတော့မှာ ...’

‘ကျွန်မကို ဂျင်းပီယေးက သူနဲ့ အတူ အာဖဂန်နစ္စတန်ကို လိုက်ခဲ့ဖို့ ခေါ်နေတယ်’

ဂျိန်း၏ စကားမှာ အီလစ်အတွက် လုံးဝမမျှော်လင့်ထားသော အကြောင်းအရာ ဖြစ်သဖြင့် ဘာစကား ဘာအဓိပ္ပာယ်ဆိုခြင်းကို သဘောပေါက်အောင် အတန်ကြာ စဉ်းစားနေလိုက်ရ၏။ ပြီးမှ မယုံမကြည်သောလေသံဖြင့်

‘မင်း တလေးတနက် တကယ်ပြောနေတာလား’

ဂျိန်းက

‘တကယ်ပေါ့’

ဂျင်းပီယေးသည် ဂျိန်းကို ချစ်ကြိုက်နေကြောင်း အီလစ်သိပြီး ဖြစ်ပါသည် ။ ဂျိန်းကို ချစ်ကြိုက်နေကြသူများမှာ ဂျင်းပီယေးတစ်ယောက်တည်း မဟုတ်ပါ။ တခြားယောက်ျား အမျိုးသားလေးငါး ခြောက်ယောက်ရှိသည် ပင်။ ဂျိန်းကဲ့သို့သော လှပပြီး လွတ်လွတ်လပ်လပ် နေသော မိန်းကလေးတစ်ယောက်အတွက် ယောက်ျားလေးများက ချစ်ကြကြိုက်ကြ လိုချင်ကြသည် မှာ ထူးဆန်းသော ကိစ္စတစ်ခု မဟုတ်ပါ။

အီလစ်စိတ်ထဲတွင် မည်သည့် တခြား ယောက်ျားမှ သူ့အတွက် ပြိုင်ဘက်ဖြစ်လောက်သည့် သူ မရှိဟု ယူဆထား၏။ ထိုအချက်သည် လည်း သူ့ဘက်သူ တွေးနေမိသော၊ ယူဆနေမိခြင်းမျှသာ ဖြစ်ပေသည် ။ ယခုတော့ ထိုအယူအဆကို ပြင်ဆင်သတ်မှတ်ရမည့် သဘောကို ရောက်လာသည် ။ အီလစ်သည် သူ့ကိုယ်သူ ပြန်၍ ထိန်းသိမ်းလိုက်၏။

ပြီးနောက် သူက

‘မင်းက ဘာဖြစ်လို့ စစ်ဖြစ်နေတဲ့ အရပ်ကို ဘာမဟုတ်တဲ့ လူတစ်ယောက်နဲ့ သွားချင်တာလဲ’

ဂျိန်းက မကျေမနပ်ဖြင့်

‘ဒါ ရယ်စရာ စကား မဟုတ်ဘူး ရှင့်၊ ကျွန်မရဲ့ ဘဝ၊ ကျွန်မနောင်ရေးအကြောင်းကို ပြောနေတာ’

ဂျိန်းသည် မာန်ပါပါ ပြောလိုက်၏။

အီလစ်ကမူ မယုံမကြည်ဟန်ဖြင့် ခေါင်းခါယမ်းပြလိုက်ပြီး

‘မင်း အာဖဂန်နစ္စတန်ကို မသွားနိုင်ပါဘူးကွာ’

‘ဘာဖြစ်လို့ မသွားနိုင်ရမှာ လဲ’

‘ဘာဖြစ်လို့ လဲဆိုတော့ မင်းက ကျုပ်ကို ချစ်နေလို့ ပေါ့’

‘အို ဒါကြောင့် ကျွန်မက ရှင်ထားရာမှာ နေ၊ စေမှ သွားရတော့မှာ လား’

အီလစ်ရင်ထဲမှာ နည်းနည်းသက်သာသွား၏။ တော်သေးသည် ။
ဂျိန်းက ကျွန်မရှင့်ကို မချစ်ဘူးဆိုသည့် စကားကို မပြောလိုက်၍
ဖြစ်ပါ၏။

သူသည် လက်မှ နာရီကို ကြည့်လိုက်၏။

အဖြစ်အပျက်ကား အူကြောင်ကြောင် နိုင်လှပေသည် ။ နောက်ထပ်
နာရီအနည်းငယ် ကြာပြီးချိန်လောက်တွင် မှ သူသည်
ဂျိန်းကြားချင်နေသော စကားများကို ပြောကြားနိုင်တော့မည်
မဟုတ်ပါလား။ သူက

‘ကျုပ်က မင်းအပေါ်မှာ အဲဒီလိုသဘောထားပါဘူးဗျာ၊ ပြောကြရမယ့် စကားက ကျုပ်တို့ ရဲ့ အနာဂတ်၊ ကျုပ်တို့ ရဲ့ ဘဝရှေ့ရေးအကြောင်း ပြောကြရမယ်မဟုတ်လား၊ အဲဒီလောက် ဘဝတစ်ခုလုံးနဲ့ ဆိုင်တဲ့ ဆွေးနွေးမှုမျိုးဟာ အလောသုံးဆယ် မလုပ်ထိုက်ပါဘူး’

ဂျိန်းက ခေါင်းမာမာဖြင့်

‘ဒါဆို ကျွန်မက အဲဒီစကားပြောဖို့ တစ်သက်လုံး ထိုင်စောင့်နေရမှာ လား’

‘တစ်သက်လုံး ထိုင်စောင့်ဖို့ ကျုပ်ကပြောနေတာ မဟုတ်ပါဘူးဗျာ၊ နှစ်နာရီ သုံးနာရီလောက်ကလေး စောင့်ပါလို့ ပြောနေတာပါ’

အီလစ်သည် ဂျိန်း၏ ပါးကလေးကို တယုတယကိုင်လိုက်၏။ ပြီးမှ

‘ဒီနှစ်နာရီ သုံးနာရီလောက်ကလေးအတွက် ကိုယ်တို့ နှစ်ယောက် ရန်မဖြစ်ဘဲ နေကြရအောင်ပါ’

ဂျိန်းသည် ထိုင်ရာမှ ထပြီး အီလစ်၏ နှုတ်ခမ်းကို ခပ်နာနာ ဖိနမ်းလိုက်၏။

‘မင်း အာဖဂန်နစ္စတန်ကို မသွားတော့ဘူး မဟုတ်လား’

‘မပြောတတ်သေးဘူးလေ’

အီလစ်က ထပ်ပြီး

‘နံနက်စာ စားချိန်မတိုင်မီအတွင်းတော့ မသွားသေးဘူး မဟုတ်လား’

အီလစ်သည် ဂျိန်းကို တစ်ချက်မျှ အတန်ကြာကြည့်လိုက်ပြီးနောက်

အပြင်သို့ ထွက်သွားလေတော့၏။

ချင့်အဲလက်ဆီ ကွက်လပ်ရင်ပြင်ကျယ်ကြီးပေါ်တွင် နိုင်ငံခြားသား
တိုးရစ်များ နှင့် ပါရီမြို့တော်သူ၊ မြို့တော်သားတို့ သည်
ပြည့်နက်ဖြတ်သိပ်စွာ လူးလာခေါက်တို့ လမ်းသလား နေကြ၏။
လမ်းဘေးထိုင်ခုံများ ဖြင့် ဖွင့်ထားကြသော ကော်ဖီဆိုင်
အားလုံးလိုလိုမှာ ပင် လူများ ပြည့်ကျပ်ခံနေ၏။

အီလစ်သည် ချိန်းဆိုထားသည့်နေရာ၌ အပေါစားဆိုင်တစ်ဆိုင်မှ
ဝယ်ယူခဲ့သော အိတ်မည်းမည်းတစ်လုံးကို ကိုင်ပြီး
မတ်တတ်ရပ်စောင့်နေ၏။ သူ့ပုံပန်း၊ သူ ဝတ်စားထားပုံနှင့် လက်ထဲမှ
အပေါစားအိတ်တစ်လုံး ပေါင်းစပ်လိုက်သောအခါ သူ၏ သွင်ပြင်သည်
ဥရောပသို့ အလည်ရောက်နေခိုက် ခရီးကြို မော်တော်ကားတားစီးမည့်
အမေရိကန်လူမျိုး တိုးရစ်တစ်ဦးနှင့် တူလှပေသည် ။

သူ့စိတ်ထဲတွင် မူ ဂျိန်းသည် ကနေ့မနက်မှ တိုက်တိုက်ဆိုင်ဆိုင်
ဘဝပြဿနာရှေ့ရေး အကြောင်းကို ဆွေးနွေးတင်ပြခြင်းမပြုခဲ့ပါက
ကောင်းလေစွဟု အောက်မေ့နေမိ၏။ ဒီအချိန်လောက် ဆိုလျှင်
ဂျိန်းတစ်ယောက် တအံ့နွေးနွေး စဉ်းစားနေလောက်ပြီ ဖြစ်၏။
သူပြန်ရောက်လောက် ချိန်တွင် ကား ဂျိန်း၏ စိတ်အနေအထားမှာ
စနိုးစနောင့် အကျိတ်အခဲတွေနှင့် ဖြစ်လောက်နေ တန်လောက်ပြီ
ဖြစ်၏။

အင်းလေ ... သူ့အခြေအနေကတော့ ဂျိန်း၏
အဖုအထစ်စိတ်အခြေအနေကို ချောမောပြေပြစ်အောင်

ပြုလုပ်ပေးရမည်ပင်ဖြစ်ပါသည် ။ ထိုကိစ္စက နံနက်စာ စားချိန် အခန်းပြန်ရောက်မှ ဖြစ်မည့်ကိစ္စ။

လောလောလတ်လတ်တွင် ကား သူခေါင်းထဲမှာ ရောက်နေသော ဂျိန်း၏ အကြောင်း အတွေးများကို ဖျောက်ထားလိုက်ပြီ။ လက်ငင်းလုပ်ရမည့် အလုပ်အပေါ်၌ အာရုံထည့်ထားလိုက် ရ၏။

ရာမီ၏ 'မိတ်ဆွေ' ဆိုသည် မှာ ဖြစ်နိုင်စရာ အဖြစ်နှစ်မျိုးရှိ၏။ ထို မိတ်ဆွေ ဆိုသူ မှာ အကြမ်းဖက်သမား အစုကလေးများကို နောက်ကွယ်မှ ငွေရေးကြေးရေး ထောက်ပံ့နေသူပင် ဖြစ်ရမည်။

ပထမဖြစ်နိုင်သူကား လွတ်လပ်ရေးကို လိုလားသည့် လူချမ်းသာ တူရကီလူမျိုးတစ်ဦး။ ထိုပုဂ္ဂိုလ်သည် ကိုယ်ရေးကိုယ်တာကိစ္စကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ သို့တည်းမဟုတ် နိုင်ငံရေး အမြင်ကြောင့်သော်လည်းကောင်း၊ အာဏာရှင်အုပ်စိုးသူများအား အကြမ်းဖက်ခြင်းသည် တရားမျှတသည် ဟု ယုံကြည်မှုရှိပြီး အကြမ်းဖက်အဖွဲ့ငယ်လေးများကို ငွေရေးကြေးရေး ထောက်ပံ့ခြင်းများ ပြုလုပ်နိုင်သည် ။ ဤကဲ့သို့ဖြစ်ပါက အီလစ်အတွက် သဲထဲရေသွန် မကျေမနပ် ဖြစ်ရမည်ပင်။

နောက်ထပ်ဖြစ်နိုင်ခြေတစ်ခုမှာ ရာမီ၏ မိတ်ဆွေဆိုသူမှာ 'ဘိုးရစ်' ဖြစ်နိုင်၏။

ဘိုးရစ်ကား အီလစ်ကျင်လည်လှုပ်ရှားရာလောကတွင် ထင်ရှားကြော်ကြားလှသည့် ပုဂ္ဂိုလ်ကြီး တစ်ဦးဖြစ်ပေသည် ။ တော်လှန်တိုးတက်သည် ဆိုသော ကျောင်းသူကျောင်းသားများ အကြား ရေခြားမြေခြားရောက် ပါလက်စတိုင်းလွတ်မြောက်ရေး တပ်ဦးတို့ အကြား နိုင်ငံရေးတရား ဟောကြားပို့ချသူများ အတွက် လက်ဝဲအစွန်း

လှုံ့ဆော်ရေးသားလေ့ရှိသည့် သတင်းစာ အယ်ဒီတာများ အဖို့ ထင်ရှားအရေးပါသော ပုဂ္ဂိုလ်တစ်ဦးဖြစ်ပေသည်။ ။

ဘိုးရစ်သည် ရုရှားအမျိုးသားတစ်ဦးဖြစ်သည် ဟု အဆိုရှိသည်။ သူသည် ကေဂျီဘီအဖွဲ့ဝင် တစ်ဦးဖြစ်ပြီး အနောက်နိုင်ငံများ တွင် လုပ်ဆောင်ကြသည့် အကြမ်းဖက်လုပ်ငန်းများ အတွက် မည်သည့်လက်ဝဲ အဖွဲ့အစည်းကိုမဆို ငွေကြေးထောက်ပံ့ကူညီရန် ဝန်မလေးသူတစ်ဦး ဖြစ်၏။

သို့သော် တော်တော်များများ လူတို့ သည် ဘိုးရစ်တကယ်ရှိမရှိဆိုခြင်းကိုပင် မယုံကြည်ကြ၊ သေသေချာချာမသိကြ။ ရှိသည် ဟု ယုံကြည်ကြသူများက ဘိုးရစ်ထံမှ ငွေကြေးအကူအညီ တောင်းခံမှုကို ရယူရန် ကြိုးစားကြည့်ကြသော်လည်း ဘိုးရစ်နှင့်လည်း မတွေ့၊ ဘိုးရစ်ကိုလည်း ရှာမရ၊ ဘိုးရစ်ထံမှ လည်း ငွေတစ်ပြားမှ မရကြသူများ သာ ဖြစ်ပေသည်။ ။

သို့သော် အီလစ်အနေနှင့်မူ မကြာခဏ ကြုံတွေ့နေရသည် များ ရှိနေ၏။ ထိုကြုံတွေ့ရမှုများမှာ အဖွဲ့အစည်းတချို့သည် လပေါင်းများစွာ ဘိုင်ကျလျက်ရှိပြီး စာကူးစက်ကိုပင် မဝယ်ယူနိုင်သည့် အခြေအနေမျိုးမှ ရုတ်တရက် ငွေရေးကြေးရေး အကြောင်း လာမပြောနဲ့ ဟူသော အခြေအနေမျိုးသို့ ရောက်လာသည့်အပြင် သူတို့ အဖွဲ့၏ လုံခြုံရေးကိစ္စများကို တင်းတင်းကျပ်ကျပ် စေ့စေ့စပ်စပ်လုပ်လာတတ်ခြင်းများကို တွေ့လာရ၏။ ထို့နောက် များ မကြာမီကာလ တစ်ခုတွင် ပြန်ပေးဆွဲမှု တစ်ခုခု၊ သေနတ်ပစ်မှုတစ်ခုခု သို့မဟုတ် ဗုံးဖောက်ခွဲမှုတစ်ခုခု ဖြစ်ပျက်လာတတ် ပေသည်။ ။

အီလစ်စိတ်ထဲတွင် မူ ဘိုးရစ်သည် ရာမီတို့ ကဲ့သို့သော တူရကီ လက်ဝဲအကြမ်းဖက် အဖွဲ့မျိုးကို ငွေကြေးထောက်ပံ့လေ့ရှိသည် ဟု ယုံကြည်၏။ အကြောင်းမှာ ထိုအဖွဲ့မျိုးသည် ဈေးပေါပေါနှင့် မငြိမ်မသက် ဖြစ်လာစေနိုင်သောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါ၏။

ဟုတ်သည် ။ ဘိုးရစ်တို့ ရုရှားဘက်မှ သာ ဤသို့ အကြမ်းဖက်မှုမျိုးကို ထောက်ပံ့ကူညီ ပေးနေသည် မဟုတ်။ အမေရိကန်ဘက်ကလည်း အမေရိကန် အလယ်ပိုင်းဒေသတစ်ဝိုက်တွင် ပြန်ပေးသမားများ ၊ ဖောက်ခွဲရေးသမားများကို ထောက်ပံ့ကူညီပေးနေသည် ပင် မဟုတ်ပါလား။

သည် တော့ ရုရှားကြီးသည် လည်း ဘာအကြောင်းနှင့်မှ အမေရိကန်ကြီး၏ လုပ်ရပ်များကို ကြည့်ပြီး ဥပုသ်စောင့်နေမည်မဟုတ်။ လုပ်စရာရှိလျှင် လုပ်မည့်သူသာဖြစ်သည် ဟု အီလစ်ယုံသည် ။

ဤသို့သော ကိစ္စများ ၌ ငွေကြေးထောက်ပံ့မှုဆိုသည် က ဘဏ်တိုက်မှ တစ်ဆင့် ချက်လက်မှတ်ရေးပေး၍ ရသောကိစ္စမျိုးမဟုတ်။ သည် တော့ တကယ့် လူပုဂ္ဂိုလ်ကိုယ်တိုင်က ကိုယ်ထိလက်ရောက် ပေးကမ်းရသည့်ကိစ္စမျိုးဖြစ်သည် ။ ပေးရသည် ကလည်း တကယ့် ငွေသားစင်စစ်များ ဖြစ်ပါ၏။ သည် တော့ ဤကိစ္စ၌ ဘိုးရစ်သည် ရာမီ၏ မိတ်ဆွေဆိုသူဖြစ်ပါက လူကိုယ်တိုင် တွေ့ရမည့်သဘောရှိ၏။

အီလစ်သည် ဘိုးရစ်နှင့် တွေ့ချင်လွန်းလှ၏။

ဆယ်နာရီခွဲတိတိတွင် ရာမီသည် ဘယ်ကထွက်လာမှန်းမသိဘဲ လမ်းလျှောက် ပေါ်ပေါက်လာ၏။ ရာမီသည် ပန်းရောင်ရှပ်အင်္ကျီ

နီညိုရောင်ဘောင်းဘီ ဝတ်ထား၏။ သူကြည့်ရသည် မှာ ဂနာငြိမ်ပုံမရ။
ရာမီသည် အီလစ်အား တစ်ချက် စူးစိုက်ကြည့်လိုက်ပြီးနောက်
တစ်ဖက်သို့ လှည့်၍ သွားသည် ။

အီလစ်သည် ရာမီနောက်သို့ လျှောက်လိုက်ခဲ့၏။ သို့သော်
နီးနီးကပ်ကပ်လိုက်သွားခြင်း မဟုတ်ပါ။ သူတို့ နှစ်ဦး မူလက
စီစဉ်ထားသည့်အတိုင်း ဆယ့်လေးငါးကိုက် အကွာခန့်မှ
လိုက်ပါလာခဲ့ခြင်းဖြစ်ပါသည် ။

နောက်ထပ် လမ်းဘေးကော်ဖီဆိုင် တစ်ဆိုင်ရှေ့သို့
ရောက်လာသောအခါ ကုလားထိုင်လေးပေါ်တွင် ပြည့်ကျပ်စွာ
ထိုင်နေသော လူထွားကြီး ပက်ပီဇီဇီကို တွေ့ရသည် ။ ပက်ပီဇီသည်
ဘုရားကျောင်းသွားမည့် သူတစ်ဦးပမာ ပိုးသားဝတ်စုံအနက်ကို
ဝတ်ဆင်ထား၏။ ထိုအဝတ်အစားနှင့် သူ တကယ်ပင်
ဘုရားကျောင်းသွားခဲ့ကောင်း သွားခဲ့မည်ဖြစ်သည် ။ သူ၏
ပေါင်ပေါ်တွင် ကြီးမားသော လက်ဆွဲအိတ်တစ်လုံးတင်ထား၏။

ပက်ပီသည် ရာမီတို့ နှစ်ဦးကိုမြင်သည် နှင့် ထိုင်ရာထပြီး အီလစ်နှင့်
မတိမ်းမယိမ်း အကွာလောက်မှ ရာမီနောက်သို့ လိုက်ခဲ့၏။ သူတို့
သုံးဦး၏ လှုပ်ရှားမှုမှာ နံဘေးမှ စောင့်ကြည့်သူ တစ်ဦးဦးရှိပါက
ကိုယ့်ကိစ္စနှင့်ကိုယ် တသီးတခြားစီ သွားလာကြသည့်ပုံစံမျိုး
ဖြစ်ပေသည် ။ ရာမီသည် တောင်ကုန်းအမြင်ပေါ်သို့ တက်၍
အောင်မုခ်ဦးရှိရာသို့ ဦးတည်၍ သွားသည် ။

အီလစ်သည် သူ၏ မျက်စိထောင့်စွန်းတစ်နေရာမှ ပက်ပီကို
လှမ်းကြည့် အကဲခတ်လိုက်သည် ။ ကော်ဖီကန်လူမျိုး ငနဲသားသည်
မိမိကိုယ်မိမိ သိတတ်သည့် တိရစ္ဆာန်တစ်ကောင်ပမာ နံဘေးနဘီကို

မသိမသာ ကြည့်ရှုအကဲခတ်လာပုံရ၏။

တစ်ကြိမ် လမ်းမတစ်ခုကို ဖြတ်ကူးရချိန် မီးနီကို စောင့်နေခိုက်တွင် ပက်ပီသည် နောက်ဘက်သို့ သဘာဝကျစွာ လှည့်၍ ကြည့်ပြီး အကဲခတ်သည် ။ လမ်းထောင့်တစ်နေရာ ဆိုင်တစ်ဆိုင်ရှေ့အရောက် နောက်သို့ လှမ်းကြည့်မြင်နိုင်သော မှန်ပြတင်းနှင့် ဆုံသည့်အခါတွင် လည်း အသေအချာ အကဲခတ်၏။

အီလစ်သည် ရာမီကို သဘောကျ၏။ သို့သော် ပက်ပီကိုမူ သဘောမကျပေ။ ရာမီသည် ယုံကြည်ချက်ရှိသူဖြစ်သည် ။ မူရှိသူဖြစ်သည် ။ ရာမီ လုပ်ကြံသတ်ဖြတ်နေသူများမှာ တကယ်လည်း အသတ်ခံထိုက်သောသူများ ဖြစ်နိုင်ပေသည် ။

ပက်ပီကမူ ထိုသို့မဟုတ်။ ရာမီနှင့် လုံးဝဆန့်ကျင်စွာ ကွဲပြားသူ ဖြစ်၏။ သူသည် ယခုကဲ့သို့သော ကိစ္စကို ငွေရလိုမှုတစ်ခုတည်းအတွက် လုပ်ကိုင်နေခြင်း ဖြစ်သည် ။ အကြောင်းမှာ သူသည် တရားဝင်စီးပွားရှာဖွေ လုပ်ကိုင်ကြရမည့် လောကတွင် ပက်ပီသည် ခပ်တုံးတုံး ခပ်ချောချောတစ်ဦးဖြစ်၍ သူလိုလူမျိုးအတွက် အောင်မြင်နိုင်မည် မဟုတ်သောကြောင့်ပင် ဖြစ်ပါ၏။

အောင်မုခ်ဦး၏ အရှေ့ဘက် သုံးပြခန့် ကျော်လာသောအခါ ရာမီသည် လမ်းကြားတစ်ခုထဲသို့ ချိုးဝင်သည် ။ အီလစ်နှင့် ပက်ပီတို့ သည် နောက်မှ လိုက်ပါသွားကြ၏။ ရာမီသည် ထိုလမ်းကြားကလေးကို ကျော်ဖြတ်လာခဲ့ပြီးနောက် လန်းကတ်စတာဟိုတယ်ထဲသို့ ဝင် လိုက်လေ၏။

လက်စသတ်တော့ သူတို့ ဆုံရမည့်နေရာက သည် မှာ ကိုး။ အီလစ်သည် ရင်ထဲမှ ကျိတ်ပြီး သူတို့ ဆုံကြမည့် နေရာသည်

ဟိုတယ်တစ်ခုဖြစ်ဖြစ်၊ ဘားခန်းတစ်ခုဖြစ်ဖြစ် ဖြစ်ပါစေလေစဟု ဆု
တောင်းနေခဲ့မိသည် ။ ဟိုတယ်တို့ ဘားခန်းတို့ ဆိုသည် မှာ
လူသူလေးပါး အမြဲရှိနေသည့် အရပ်များ ဖြစ်၍ လုံခြုံမှုရှိ၍ ရှိသည် ဟု
စိတ်ထဲမှ ယုံကြည်၏။

အပြင်ဘက် နေပူထဲမှ ဟိုတယ်၏ ကျောက်ဖြူသား
ခန်းမဆောင်ထဲသို့ ဝင်လိုက်သောအခါ အေးမြ၍ သွား၏။ အီလစ်သည်
ဆတ်ခနဲ တစ်ချက်တုန်သွားသည် ။

ရာမီသည် ဧည့်ခန်းကျယ်ကြီး၏ ထောင့်စွန်းတစ်နေရာမှာ ရှိသော
ဓာတ်လှေကားငယ်ကလေး တစ်ခု ရှိရာသို့ တန်းသွားသည် ။ သူတို့
ဆုံရမည့်နေရာကား ဟိုတယ်အခန်းတစ်ခုပါကလားဟု
အီလစ်နားလည်လိုက်၏။

အီလစ်သည် ရာမီနောက်သို့ကပ်ပြီး ဓာတ်လှေကားထဲသို့
ဝင်လိုက်၏။ သူနှင့် မတိမ်းမယိမ်း လိုက်ပါလာသော ပက်ပီကလည်း
သူ၏ ကြီးမားသော ခန္ဓာကိုယ်ကြီးနှင့် ဓာတ်လှေကား
ပေါက်ကလေးထဲသို့ တိုးကျပ်စွာ ဝင် လိုက်လေသည် ။

ဓာတ်လှေကားအပေါ်သို့ မြင့်တက်လာစဉ် အီလစ်၏ စိတ်များ သည်
ပကတိနိုးကြားပြီး အသင့်ဖြစ်နေ၏။ ရာမီသည် သူတို့ နှစ်ဦးကို
ဦးဆောင်ခေါ်သွားပြီး အခန်းနံပါတ် ၄၁ ရှေ့တွင် ရပ်သည် ။ ထို့နောက်
အခန်းတံခါးကိုခေါက်လိုက်၏။

အီလစ်သည် သူ့စိတ်ကိုသူထိန်း၍ ပကတိအေးဆေးသည့်
ဟန်ပန်မျက်နှာထားမျိုး ဆောင်ထားလိုက်၏။

တံခါးသည် ဖြည်းဖြည်းကလေး ပွင့်လာသည် ။

တံခါးဖွင့်ပေးသော ပုဂ္ဂိုလ်ကိုမြင်ရသည် နှင့် ၎င်းပုဂ္ဂိုလ်ကား
ဘိုးရစ်ပင် ဖြစ်ရမည်ဟု အီလစ်ချက်ချင်း သိလိုက်၏။ အီလစ်ရင်ထဲတွင်
အောင်မြင်မှုရတော့မည်ဟူသော ဝမ်းသာစိတ်နှင့် တစ်ချိန်တည်းတွင်
ထိတ်လန့်စိုးရိမ်စိတ်တို့ သည် တစ်ပြိုင်တည်းလိုလို ပေါ်လာ၏။

တံခါးဖွင့်ပေးလိုက်သော ပုဂ္ဂိုလ်မှ ဈေးပေါပေါ
ညှပ်ထားသည့်ဆံပင်၊ တကယ်အကြမ်းပတမ်း ခံအောင် စီး၍ ရသည့်
ခြေနင်းတို့ ကို ကြည့်ရခြင်းအားဖြင့် ဤပုဂ္ဂိုလ်ကား မော်စကိုမှ
လူဖြစ်ကြောင်း ဆိုင်းဘုတ်ဆွဲထားသလို မြင်သာနေ၏။ နောက်
ခပ်မာမာအကြည်နှင့် ရက်စက်ပုံရသော တင်းတင်းစေ့ထားသည့်
နှုတ်ခမ်းအနေအထားအရ ဤပုဂ္ဂိုလ်ကား ကေဂျီဘီမှ ဆိုသည် မှာ
ထင်ရှားလှပါ၏။

ထိုပုဂ္ဂိုလ်ကား ရာမီလူမျိုး၊ ပက်ပီလိုလူမျိုး မဟုတ်။ သူသည်
သွေးဆူနေသည့် ယုံကြည်ချက်သမားတစ်ဦး မဟုတ်သလို
ငွေနောက်ကိုသာ လိုက်နေသည့် လူမျိုးလည်း မဟုတ်ပေ။ ဘိုးရစ်ကား
တကယ့် သံမဏိနှလုံးသားနှင့် တကယ့်ကြေးစားကျွမ်းကျင်သူ
အကြမ်းဖက်သမား တစ်ဦး စစ်စစ်ဖြစ်ပေရာ ယခု သူရှေ့တည့်တည့်မှာ
ရပ်နေသော လူသုံးယောက်စလုံး၏ ခေါင်းများကို ဖောက်ခွဲပစ်ရန်
နောက်တွန့်စဉ်းစားနေမည့် သူမျိုးမဟုတ်။

‘ကျုပ် ခင်ဗျားကို လိုက်ရှာနေလိုက်တာ ကြာတောင့်ကြာခဲ့
ရှိလှပါပြီဗျာ’ ဟု အီလစ်သည် စိတ်ထဲကပြောလိုက်၏။

ဘိုးရစ်သည် တံခါးကို မပွင့်တပွင့်ဖွင့်ပြီး သူ့ခန္ဓာကိုယ်ကို အပြင်မှ
လူများက ထင်ထင်ရှားရှား မမြင်ရစေဘဲ သူ့ကိုယ်တိုင်ကမူ အပြင်မှ
လူများကို ပထမ အကဲခတ်၍ ကြည့်၏။ ပြီးမှ တံခါးကိုဖွင့်ပေးလိုက်ပြီး

သူတို့ သုံးဦးစလုံးကို အခန်းထဲ ဝင်စေ၏။ ပါးစပ်မှ လည်း
ပြင်သစ်ဘာသာစကားဖြင့်

‘ဝင်ပါ၊ ဝင်ပါ’

သူတို့ သုံးဦးသားသည် ဟိုတယ်အခန်းကျယ်တစ်ခု၏ ဧည့်ခန်းထဲသို့
ဝင်လိုက်ကြလေ၏။ ဧည့်ခန်းသည် တကယ်ပဲ ထိုက်ထိုက်တန်တန်
ပြင်ဆင်မွမ်းမံထား၏၊ ဖိတ်ဖိတ်တောက်နေသော စားပွဲ၊ ကုလားထိုင်၊
၁၈ ရာစုခေတ်လောက်ကဟု ယူဆရသည့် ဗီရိတစ်လုံးတို့ ကို
မြင်ရသည် ။ မာလ်ဘိုရီစီးကရက် တစ်တောင့်နှင့် အကောက်ခွန်မဲ့
သွင်းခွင့်ရသည့် ဘရန်ဒီလီတာ ပုလင်း တစ်လုံးက စားပွဲပုကလေး
တစ်လုံးပေါ်၌ တင်ထားသည် ကို တွေ့ရ၏။ ထောင့်စွန်း တစ်နေရာတွင်
အိပ်ခန်းဘက်သို့ဝင်သည့် တံခါးပေါက်တစ်ခုကို
တစ်ဝက်ခန့်ဖွင့်ထား၏။

ရာဇိက သူတို့ နှစ်ဦးနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးပုံမှာ မတည်မငြိမ်ရှိလှသည် ။
သူက

‘ဒါက ပက်ပီ၊ ဒါက အီလစ်၊ သူကတော့ ကျွန်တော်ပြောတဲ့
မိတ်ဆွေပါပဲ’

ဘိုးရစ်သည် ပခုံးကျယ်ကျယ်နှင့် လူထွားကြီး တစ်ဦးဖြစ်သည် ။
ရှပ်အင်္ကျီအဖြူ လက်ရှည်ဝတ်ထားပြီး အင်္ကျီလက်ကို
ပင့်ခေါက်တင်ထားရာ အမွေးအမှ င်ထူပြီး တောင့်တင်းလှသော
လက်ဖျံများကို မြင်နေရ၏။

ဘိုးရစ်ဝတ်ထားသော အပြာရောင် သက္ကလတ်ဘောင်းဘီမှာ
ပါရီရာသီဥတုအတွက် နည်းနည်းအိုက်လောက်စရာ ရှိနေသည် ။
ကုလားထိုင်တစ်လုံး၏ နောက်မှီပေါ်တွင် အနက်နှင့်

နီညိုရောင်စပ်ကြား ဂျာကင်တစ်ထည်တင်ထား၏။
ဘိုးရစ်ဝတ်ထားသော အပြာရောင်ဘောင်းဘီ နှင့်သာဆိုပါက ဘယ်လိုမှ
မလိုက်ဖက်နိုင်သည့် အတွဲအစပ်ပင်ဖြစ်ပါ၏။

အီလစ်သည် လက်ထဲမှ အိတ်ကို ကြမ်းပြင်ကော်ဇောအပေါ်
ချထားလိုက်ပြီး ကုလားထိုင်မှာ ဝင်ထိုင်သည် ။

ဘိုးရစ်က ဘရန်ဒီပုလင်းကိုပြ၍

‘သောက်ကြမလား’

အီလစ်သည် မနက်ဆယ့်တစ်နာရီလောက်တွင်
ဘရန်ဒီမသောက်ချင်ပေ။ သို့နှင့်

‘ဟုတ်ကဲ့ ကော်ဖီလောက်ရရင် သောက်ချင်ပါတယ်’

ဘိုးရစ်သည် အီလစ်ကို စူးစူးစိုက်စိုက် တစ်ချက်ကြည့်လိုက်၏။ ပြီးမှ

‘ကောင်းပြီလေ၊ ကျုပ်တို့ အားလုံး ကော်ဖီသောက်ကြတာပေါ့’

ပြောပြောဆိုဆိုပင် ဘိုးရစ်သည် တယ်လီဖုန်းရှိရာသို့
လျှောက်သွား၏။ ဘိုးရစ်သည် လူတိုင်း၏ ကြောက်ရွံ့ရိုသေခြင်းကို
ခံနေကျဖြစ်နေပုံရသည် ဟု အီလစ်တွေးမိ၏။ ထို့ကြောင့် သူက
တန်းတူရည်တူ အနေအထားဖြင့် ဆက်ဆံလိုက်ခြင်းကို
နှစ်ခြိုက်ပုံမရဟု အီလစ်သိ၏။

ရာမီကမူ တကယ်ပဲ ဘိုးရစ်အပေါ်တွင် တရိုတသေ
ကျိုးကျိုးနွံနွံရှိနေပုံရ၏။ ဘိုးရစ် ဟိုတယ်စားသောက်ခန်းသို့ ဖုန်းဖြင့်
ကော်ဖီကို မှာကြားနေစဉ် ရာမီသည် သူ၏ ပန်းရောင်ရှပ်အင်္ကျီ၏
အပေါ်ဆုံး ကြယ်သီးကို ဖြုတ်ချည်တပ်ချည်လုပ်နေ၏။

တယ်လီဖုန်းဆက်ပြီးသောအခါ ဘိုးရစ်သည် ဖုန်းခွက်ကို
ချထားလိုက်ပြီးနောက် ပက်ပီကို တည့်တည့်ကြည့်၍

‘ခင်ဗျားကို အခုလိုလူချင်းတွေ့ရတာ ကျုပ် သိပ်ဝမ်းသာပါတယ်၊
ကျုပ်တို့ နှစ်ယောက်ဟာ တစ်ဦးအကျိုးတစ်ဦး အပြန်အလှန်
ကူညီနိုင်မယ့် သဘောတွေရှိပါတယ်’

ပက်ပီသည် ခေါင်းညိတ်၍ ပြသည် ။ စကားပြန်၍ မပြော။
ပက်ပီသည် ကတ္တီပါခင်း ကုလားထိုင်လေးပေါ်တွင်
ပိုးသားအနက်ရောင် ဝတ်ထားသည့် ကြီးမားသော ကိုယ်ခန္ဓာကြီးဖြင့်
ကြောင်စီစီ တောင့်တောင့်ကြီးထိုင်နေ၏။ သူထိုင်နေသော
လှ လှ ပ ပ ကု လား ထို င် က လေး မှာ သူ၏ လေးလံသော
ခန္ဓာကိုယ်အောက်တွင် ကျိုးပျက်သွားလေမလားဟု စိုးရိမ်နေပုံရ၏။

အီလစ်စိတ်ထဲတွင် ပက်ပီနှင့် ဘိုးရစ်တို့ တွင် တူညီသော
အချက်ပေါင်းများစွာရှိသည် ဟု တွေးလိုက်မိ၏။ သူတို့
နှစ်ဦးစလုံးသည် စိတ်ဓာတ်ခိုင်မာ၍ ရက်စက်နိုင်သူများ ဖြစ်ကြသည် ။
သူတို့ သည် စာနာထောက်ထားသောစိတ်၊ ညှာတာသောစိတ်များ လုံးဝ
ရှိပုံမရ။

အကယ်၍ ပက်ပီသာ ရုရှလူမျိုးတစ်ဦးဖြစ်ပါက
ကေဂျီဘီအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦး ဖြစ်မှာ သေချာပြီး ဘိုးရစ်သာ
ပြင်သစ်လူမျိုးတစ်ဦးဖြစ်ပါက မာဖီးယားဂိုဏ်းဝင်တစ်ဦး ဖြစ်မည်မှာ
သေချာလှ၏။

ဘိုးရစ်က

‘ကဲ ဗုံးကို ပြစမ်းပါဦး’

ပက်ဝီသည် သူ၏ လက်ဆွဲအိတ်ကို ဖွင့်လိုက်၏။ ဗုံးသည်
ရှည်မျောမျော သေတ္တာကလေး များ ဖြင့် ထည့်ထား၏။
အရှည်တစ်ပေခန့်ရှိပြီး ထုပတ်ပတ်လည်မှာ
တစ် လ က် မ ကျော် ကျော် ရှိ သည် ဖြစ်၏။ အဝါရောင်ပျော့ပျော့များ
ဖြစ်သည် ။ ဘိုးရစ်သည် အဝါရောင် ယမ်းဘီလူးပျော့များကို
လက်ညှိုးဖြင့် တို့ ကြည့်၏။ နောက်နှာခေါင်းဖြင့် အနံ့ခံကြည့်သည် ။
သူက ပက်ဝီကိုကြည့်၍

‘ဒါတွေက ‘စီသုံး’ တွေထင်တယ်’

ပက်ဝီက ခေါင်းညိတ်ပြ၏။ ဘိုးရစ်က

‘အဝေးကဖောက်ခွဲဖို့ ပစ္စည်းတွေကရော’

ရာမီကဝင်၍

‘အီလစ်အိတ်ထဲမှာ ပါပါတယ်’

အီလစ်က ခေါင်းခါပြပြီး

‘ မပါဘူး’

တစ်ခန်းလုံးသည် ရုတ်တရက် အပ်ကျသံပင် ကြားရမတတ်
ငြိမ်သက်၍ သွားလေသည် ။ ရာမီ၏ ခန့်ညားသောမျက်နှာပေါ်တွင်
ထိတ်လန့်ရိပ်များ ပေါ်လာ၏။ သူက စိတ်လှုပ်ရှားသော လေသံဖြင့်

‘ခင်ဗျား ဘယ်လိုလုပ်လိုက်တာလဲ’

ရာမီ၏ ကြောက်လန့်နေပုံရသည့် မျက်လုံးအစုံသည် အီလစ်ကို
ကြည့်နေရာမှ ဆတ်ခနဲ ဘိုးရစ်ဘက်သို့ကြည့်သည် ။ ပြီးနောက်
အီလစ်ဘက်သို့ ပြန်လှည့်ကြည့်ပြီး

‘ခင်ဗျားက ရမယ်ဆို၊ ကျွန်တော်က ပြောထားပြီးသားဗျ’

ဘိုးရစ်ကဝင်၍ ခပ်ထန်ထန်လေသံဖြင့်

‘တိတ်စမ်း’

ရာမီသည် ပါးစပ်ပိတ်သွား၏။ ဘိုးရစ်သည် အီလစ်အား
ဘယ်လိုလုပ်တာလဲဟူသော မျက်နှာထားဖြင့် စူးစူးဝါးဝါးကြည့်သည် ။

အီလစ်သည် ဘာမှ ထူးထူးခြားခြား မဖြစ်လေဟန်ဖြင့်

‘ကျုပ် မယူခဲ့ဘူး၊ မတော်တဆ အခုကိစ္စဟာ ထောင်ချောက်တစ်ခု
ဖြစ်နေရင် ဘယ့်နှယ်လုပ်မလဲ၊ ပစ္စည်းက အိမ်မှာ ထားခဲ့တယ်၊
လိုအပ်ရင် မိနစ်အနည်းငယ်အတွင်း ဒီရောက်လာနိုင်ပါတယ်၊
ကျုပ်မိန်းကလေးကို ဖုန်းဆက်လိုက်ရုံပါပဲ’

ဘိုးရစ်သည် အီလစ်ကို စက္ကန့်အတန်ကြာမျှ စူးစိုက်၍ ကြည့်နေ၏။
အီလစ်ကလည်း ကြိုးစား၍ ပကတိအေးစက်စွာ ဘိုးရစ်ကို
ပြန်ကြည့်သည် ။ နောက်ဆုံးမှ ဘိုးရစ်က

‘ဒီကိစ္စသည် ထိုမေးခွန်းအတွက် မိမိကိုယ်မိမိကာကွယ်သော
အဖြေပေးရန် မလိုဟု ယူဆ၏။ မေးခွန်းကိုယ်၌ ကလည်း
ခပ်တုံးတုံးဖြစ်ပေသည် ။ ထို့ကြောင့် သူသည် ဘိုးရစ်ကို စူးစူးရဲရဲ
တစ်ချက်ကြည့်ပြီးနောက် ပခုံးနှစ်ဖက် တွန့်ပြလိုက်၏။ စပ်ကမူဘာမှ
မဖြေလိုက်။

ဘိုးရစ်သည် အီလစ်ကို အတန်ကြာစိုက်ကြည့်နေပြန်၏။ ပြီးမှ
ဆုံးဖြတ်ချက်ချလိုက် သလိုဖြင့်’

‘ကောင်းပြီလေ၊ ဒါဆို ကျုပ်ဖုန်းဆက်မယ်’

အီလစ်ပါးစပ်ထဲတွင် ကန့်ကွက်စကားများ
ခုန်ထွက်လာမတတ်ဖြစ်လာ၏။ သို့သော် သူသည်
ချုပ်တည်းထိန်းသိမ်းထားလိုက်၏။ ဤအချက်အလက်
ဤအခြေအနေသည် သူ မမျှော်လင့်ထားသည့် အချက်ဖြစ်သည်။ ။

သူသည် မျက်နှာထားက ဘာမှ ဂရုမစိုက်ဘူးဟူသော မျက်နှာပေးကို
လုပ်ထားသော်လည်း စိတ်ထဲကမူ ဘာလုပ်ရရင် ကောင်းမည်နည်းဟု
အပြင်းအထန် စဉ်းစားနေ၏။

ဂျိန်းသည် သူစိမ်းတစ်ယောက်က ဖုန်းဆက်လာသောအခါ
ဘယ်လိုတုံ့ပြန်မှု ပြုလုပ်ပါမည်နည်း။ ဂျိန်းတစ်ယောက် သူ့အခန်းမှာ
ရောက်မနေပါက ဘယ်လိုလုပ်ပါမည်နည်း။

ဂျိန်းသည် စောစောရောက်နေပါမည်။ စောင့်နေပါမည်။
နံနက်စာမစားခင် အာဖဂန်နစ္စတန်ကို လိုက်မသွားသေးပါဟု
ပေးထားသောကတိကို ဖျက်ခဲ့သော် ဘယ်လိုလုပ်ရပါ မည်နည်း။
ဂျိန်းကို ကြားခံအဖြစ် အသုံးပြုမိသည့်အတွက် သူမှားသွားလေပြီဟု
နောင်တ ရနေမိ၏။ သို့သော် အခြေအနေကား ဘာမှ မတတ်နိုင်တော့။

အီလစ်သည် ဘိုးရစ်ကိုကြည့်၍

‘ခင်ဗျားက တယ်လဲ စေ့စပ်တဲ့ လူကိုး’

ဘိုးရစ်က

‘ခင်ဗျားကလည်း စေ့စပ်တာပါပဲ၊ ကဲ ခင်ဗျား ဖုန်းနံပါတ်က
ဘယ်လောက်လဲပြော’

အီလစ်သည် သူ့အခန်းဖုန်းနံပါတ်ကို ပြောလိုက်၏။ ဘိုးရစ်သည်
အီလစ်၏ ဖုန်းနံပါတ်ကို ဖုန်းနံဘေးမှ စာရေးစက္ကူပတ်ကလေးပေါ်တွင်

ရေးမှတ်ထားလိုက်၏။ ပြီးမှ ထိုဖုန်းနံပါတ်ကို လှည့်သည်။ ။

အားလုံးသည် ငြိမ်သက်စွာ စောင့်ဆိုင်းနေကြ၏။ ဘိုးရစ်က

‘ဟဲလို ... ကျုပ် မစွတာ အီလစ်ကိုယ်စား ဖုန်းဆက်နေတာပါ’

ဂျိန်းလို မိန်းမတစ်ယောက်သည် သူမ မသိသော အသံတစ်ခု
ဖုန်းထဲမှ ဖြစ်စေ ဆက်လာ၍ ထူးထူးခြားခြား
မဖြစ်တန်ရာလောက်ပါဟု အီလစ်တွေးမိ၏။ မည်သို့ပင် ဖြစ်စေ
ဂျိန်းကိုယ်တိုင်ကလည်း အူကြောင်ကြောင်စကားများကို ပြောလာမည့်
ဖုန်းကို စောင့်ဆိုင်းနေပြီး ဖြစ်ပါသည်။ ။

အီလစ်ရင်ထဲကမူ ‘မရွှေ့ဂျိန်းရယ် ဘာစကားတွေ ဖုန်းထဲလာလာ
ဂရုစိုက်မနေနဲ့၊ လိပ်စာကိုပဲ မှတ်ထားဟ’ ဟု ကျိတ်ဆုတောင်းနေမိ၏။

ဘိုးရစ်သည် ဖုန်းခွက်ကိုကိုင်ရင်း

‘ဘာပြောတယ်’

အီလစ်သည် ထိတ်ခနဲဖြစ်သွား၏။ ဘုရား ... ဘုရား မရွှေ့ဂျိန်း
ဖုန်းထဲက တစ်ဆင့် ဘာမဟုတ်တာတွေများ ဖြေနေပါလိမ့်။
အီလစ်သည် မျက်တောင်ပင် မခတ်နိုင်ဘဲ ဘိုးရစ်၏ မျက်နှာထားကို
ကြည့်နေမိ၏။

ဘိုးရစ်က

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ဒါတွေထားစမ်းပါလေ၊ အီလစ်က သူပြောထားတဲ့
ပစ္စည်းကို ရူးဒီဗီရေးလမ်းထောင့်၊ လန်းကစ်စတာဟိုတယ်က
အခန်းနံပါတ် လေးဆုံတစ်ကို ယူခဲ့ပါတဲ့’

ဘိုးရစ်သည် ဖုန်းခွက်ကိုကိုင်၍ စကားကို ရပ်နေပြန်၏။

အီလစ်စိတ်ထဲကမူ ‘ဂျိန်းရေ ဆက်ပြီး ထိန်းလိုက်ပါဦး’ ဟု
ကြိမ်ဖန်များစွာ ဆုတောင်းနေမိ၏။

အတန်ကြာမှ ဘိုးရစ်က

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ဟိုတယ်က တော်တော်သားသားနားနား ရှိပါတယ်’

အီလစ်ရင်ထဲကမူ ‘ချော်တောငေါ့မနေပါနဲ့ မရွှေဂျိန်းရယ်၊
ယူလာခဲ့ပါမယ်လို့ တစ်ခွန်းတည်း ပြန်ပြောလိုက်ပါတော့’ ဟု
ကျိတ်ပြောနေမိ၏။

‘ကျေးဇူးတင်ပါတ်ဗျာ၊ ခင်ဗျားရဲ့ ကျေးဇူးက ကြီးလှပါပေတယ်’

ထိုသို့ပြောပြီးနောက် ဘိုးရစ်သည် ဖုန်းခွက်ကို ချလိုက်၏။

အီလစ်သည် အစစအရာရာ ဤကဲ့သို့
ချောမောပြေပြစ်သွားလိမ့်မည်ဟု သိထားနေပြီးဖြစ်သလို မျက်နှာပေး
ပေးထားလိုက်၏။

‘မိန်းကလေးက ကျုပ် ရုရှားလူမျိုးဆိုတာ သိနေတယ်၊ သူ
ဘယ်လိုလုပ်ပြီး သိသွားတာလဲ’

အီလစ်သည် ရုတ်တရက် အူကြောင်ကြောင်ဖြစ်သွား၏။ ပြီးမှ
သူ့စိတ်ထဲတွင် သတိရသွားသည် ။ ထို့ကြောင့်

‘ဪ ဒါလား၊ မိန်းကလေးက ဘာသာစကား
ကျွမ်းကျင်သူတစ်ယောက် ဖြစ်နေလို့ ပါ၊ သူက လေယူလေသိမ်းကို
နားထောင်ရုံနဲ့ ဘာလူမျိုးဆိုတာ သိနိုင်ပါတယ်’

တစ်ချိန်လုံး စကားတစ်ခွန်းမှ ဝင်မပြောခဲ့သော ပက်ဝီက

‘ကဲ ကျုပ်တို့ တစ်တွေ အဲဒီအမျိုးသမီး ပစ္စည်းယူမလာခင်မှာ

ကျုပ်တို့ ကို ပေးချေမယ် ဆိုတဲ့ ငွေကို ကြည့်ရအောင်’

ဘိုးရစ်က

‘ကောင်းပြီလေ’

ဟု ပြောလိုက်ပြီးနောက် အိပ်ခန်းထဲသို့ ဝင်သွား၏။

ဘိုးရစ်အခန်းထဲသို့ ရောက်သွားသောအခါ ရာဇိက
မကျေမနပ်လေသံဖြင့် အီလစ်အား

‘ခင်ဗျား ဒီလိုအပေါက်မျိုး ချိုးလိမ့်မယ်လို့ ကျုပ်မထင်ဘူးဗျာ’

အီလစ်ကမူ ဘာမှ စိတ်မဝင်စားသည့်လေသံဖြင့်

‘အင်းလေ၊ မောင်ရင်ထင်ထားလို့ ဘယ်ဖြစ်မလဲ၊ ကျုပ်
ဘာလုပ်မယ်ဆိုတာ မောင်ရင်သိထားမှ တော့ လုံခြုံရေးအတွက်
စီစဉ်ထားတယ်ဆိုတာ ဘယ်မှာ အဓိပ္ပာယ်ရှိတော့မှာ လဲ’

ထိုစဉ် ဘိုးရစ်သည် အညိုရောင်စာအိတ်ရှည်တစ်လုံးကိုယူ၍
ထွက်လာ၏။ နောက် ၎င်းစာအိတ်ရှည်ကို ပက်ပီလက်သို့
လှမ်းပေးသည် ။

ပက်ပီသည် စာအိတ်ကိုဖွင့်၍ အထဲမှ ထွက်လာသော
တစ်ရာတန်ဖရန့်ငွေများကို ရေတွက်နေသည် ။

ဘိုးရစ်သည် စားပွဲပေါ်မှ မာလ်ဘိုရီစီးကရက် ကာတွန်းကိုဖောက်၍
တစ်ဘူးထုတ်ဖောက်ပြီး စီးကရက်တစ်လိပ် မီးညှိသည် ။

အီလစ်စိတ်ထဲကမူ ဂျိန်းတစ်ယောက် မူစကာဖာဆီကို အမြန်ဆုံး
ဆက်သွယ်ပေးဖို့ သာ ကျိတ်ဆုတောင်းနေရ၏။ သူမှာ ကြားခဲ့သည့်
အထဲတွင် ‘အရေးကြီးသည် ၊ ခုချက်ချင်း မူစကာဖာဆီ ဖုန်းဆက်ပါ’ ဟု

မပါခဲ့။

ခဏအကြာတွင် ငွေရေတွက်ပြီးသော ပက်ပီက

‘ဟုတ်ပါတယ်၊ ပြောထားတဲ့ အတိုင်း ငွေက အတိအကျပါပဲ’

ပက်ပီသည် ငွေများကို စာအိတ်ညှိထဲသို့ ပြန်ထည့်၏။ ပြီးမှ စာအိတ်အပိတ်ကို တံတွေးနှင့် ဆွတ်ပြီး ကော်ကပ်ပိတ်လိုက်၏။ နောက် နံဘေးက စားပွဲကလေးပေါ်တွင် တင်ထားလိုက်၏။

လေးယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်များမှာ စကားမပြောဖြစ်ကြဘဲ မိနစ်အတန်ကြာမျှ ငြိမ်သက်နေကြ၏။ အတန်ကြာမှ ဘိုးရစ်က အီလစ်ဘက် ကြည့်၍

‘ခင်ဗျားအခန်းက ဒီနဲ့ ဘယ်လောက်ဝေးသလဲ’

ဘီလစ်က

‘စကူဒါ မော်တော်ဆိုင်ကယ်နဲ့ လာမှာ ပါ။ ကြာလှရင် ဆယ့်ငါးမိနစ်ပေါ့’

ထိုစဉ် တံခါးခေါက်သံက ထွက်ပေါ်လာသည် ။ အီလစ်သည် တစ်ကိုယ်လုံး တောင့်သွား၏။

ဘိုးရစ်က

‘မိန်းကလေးက အမြန်စီးလာတယ်နဲ့ တူတယ်’

ဘိုးရစ်သည် တံခါးသွားဖွင့်ပေးလိုက်၏။ ပြီးမှ

‘ကော်ဖီလာပို့တာကိုး’

ဘိုးရစ်သည် မကျေမနပ်နှင့် သူ့ကုလားထိုင်သို့ သူပြန်ထိုင်သည် ။

အဖြူရောင်ဝတ်စုံဝတ်ထားသော စားပွဲထိုးနှစ်ဦးသည်
ကော်ဖီဖျော်စရာများ တင်ထားသည့် ထရော်လီကလေးကို တွန်း၍
အခန်းထဲဝင်လာ၏။

အခန်းအလယ်သို့ရောက်သည် နှင့် စားပွဲထိုးနှစ်ယောက်သည်
ခါးကိုဆန့်၍ မတ်တတ်ရပ် လိုက်ကြ၏။ နှစ်ဦးစလုံး၏ လက်ထဲတွင်
အမ်အေဘီအမျိုးအစား ပစ္စတိုတစ်လက်စီ ကိုင်ထား၏။
၎င်း ပစ္စတို အမျိုးအစား မှာ ပြင်သစ်အစိုးရက စုံထောက်အဖွဲ့သို့
ထုတ်ပေးသည့် ပစ္စတိုမျိုး ဖြစ်ပေသည် ။ တစ်ဦးက

‘ဘယ်သူမှ မလှုပ်နဲ့’

ဘိုးရစ်သည် လှုပ်ရှားခုန်အုပ်တော့မည်လားဟု အီလစ်ရင်ထဲမှာ
ပူသွား၏။ ဘာကြောင့်များ စုံထောက်နှစ်ယောက်တည်း
လွှတ်လိုက်ပါလိမ့်။ တကယ်လို့ ရာမီကသာ မိုက်ရှူးရဲဆန်ပြီး ဝင်လုံးရင်
စုံထောက်တွေက သူ့ကို ပစ်နေတာနဲ့ ဘိုးရစ်နဲ့ ပက်ပီတို့ နှစ်ယောက်က
ကောင်းကောင်း လှုပ်ရှားလို့ ရသွားနိုင်တယ်ဟု အီလစ်တွေးမိ၏။

ထိုစဉ် အိပ်ခန်းတံခါးသည် ဖြုန်းခနဲပွင့်သွားပြီးနောက် အထဲမှ
စားပွဲထိုး ယူနီဖောင်းဝတ်ထားသူ နှစ်ဦး ထွက်လာပြန်၏။ သူတို့
လက်ထဲတွင် လည်း စုံထောက်အဖွဲ့ကိုင် ပစ္စတိုကိုယ်စီနှင့် ဖြစ်သည် ။

ဘိုးရစ်သည် စိတ်လျှော့လိုက်ပုံရ၏။ သူ့မျက်နှာပေါ်တွင်
အလျှော့ပေးလိုက်သည့် မျက်နှာထား ဖြစ်ပေါ်နေ၏။

အီလစ်သည် တစ်ချိန်လုံး အသက်မရှူဘဲ
အသကအောင့်နေခဲ့သောကြောင့် ပြန်သတိရမိ၏။ ထိုအချိန်မှ
သက်ပြင်းတစ်ချက်ချလိုက်မိ၏။ အားလုံးအခြေအနေမှာ
ထိန်းသိမ်းနိုင်သွားပြီ ဖြစ်၏။ ဇာတ်လမ်းသည် ပြီးဆုံးသွားပြီဖြစ်သည် ။

ယူနီဖောင်းဝတ်
လမ်းလျှောက်ဝင်လာ၏။

ရဲအရာရှိတစ်ဦး

အခန်းထဲသို့

ရာမီက သံကုန်ဟစ်ပြီး

‘ဒါ ထောင်ချောက်ဆင်ထားတာပါလား။ ထောင်ချောက်ပဲ’

ဘိုးရစ်က

‘တိတ်စမ်း’

ဘိုးရစ်၏ ပြင်းထန်သော အမိန့်သည် ရာမီ၏ ပါးစပ်ကို
ပိတ်သွားစေပြန်၏။ ဘိုးရစ်က ရဲအရာရှိထံသွားပြီး

‘အခုလို ကျုပ်အခန်းထဲမှာ လာပြီး သေနတ်တရမ်းရမ်း လုပ်နေတဲ့
အတွက် ကျုပ် ပြင်းပြင်းထန်ထန် ကန့်ကွက်တယ်၊ တရားစွဲမယ်၊
အရေးယူမယ် သိလား အဲဒါကို သေသေချာချာ မှတ်ထား’

ဘိုးရစ်စကားမဆုံးမီပင် ရဲအရာရှိသည် လက်အိတ်စွပ်ထားသော
လက်သီးဖြင့် ဘိုးရစ်မျက်နှာကို ထိုးလိုက်၏။

ဘိုးရစ်မျက်နှာသည် နောက်သို့ လန့်သွား၏။ ပြန်မတ်လာသောအခါ
ဘိုးရစ် သူ့နှုတ်ခမ်းကို လက်ဖြင့် စမ်းကြည့်သည် ။ လက်တွင်
သွေးစသွေးနုများ ပေကျံ၍ နေ၏။ ဘိုးရစ်၏ အမူအရာမှာ
အခြေအနေကို ရိပ်စားမိသွားပုံရ၏။ အခြေအနေမှာ ဖြီး၍ ရမ်း၍
ခြောက်၍ လှန့်၍ ရနိုင်တော့မည် မဟုတ်ကြောင်း သိနားလည်သွား၏။

ဘိုးရစ်သည် ရဲအရာရှိကို တည့်တည့်ကြည့်၍
အေးစက်စက်လေသံဖြင့် ‘ဒီမယ်ကိုလူ၊ ကျုပ်မျက်နှာကို

သေသေချာချာမှတ်ထား၊ နောက်တစ်ခါ ကျုပ်မျက်နှာကို မောင်ရင်
ထပ်တွေ့နေရဦးမှာ '

ရာမီက တုန်လှုပ်ချောက်ချားစွာဖြင့်

‘ဒါဆိုရင် ကျုပ်တို့ ကို ဘယ်သူများ သစ္စာဖောက်တာပါလိမ့်၊
ဘယ်သူလဲဟင်’

ဘိုးရစ်က အီလစ်ကို လက်ညှိုးထိုးပြပြီး

‘သူပဲပေါ့’

‘အီလစ် ဟုတ်လား’

ရာမီသည် မယုံမကြည်နှင့် မေးပြန်၏။ ဘိုးရစ်က ရှင်းပြသည့်
လေသံဖြင့်

‘စောစောက ဖုန်းဆက်ခိုင်းတာလေ၊ ဒီအခန်းလိပ်စာ
ပြောလိုက်ရတယ် မဟုတ်လား’

ရာမီသည် အီလစ်ကို စူးစူးဝါးဝါးကြည့်လိုက်၏။ သူ့ရင်ထဲတွင်
နာကြည်းနေပုံရသည် ။ ထိုစဉ် အခန်းထဲသို့ ယူနီဖောင်းဝတ်ရဲသားများ
ဝင်လာကြ၏။ ရဲအရာရှိက ပက်ပီကို လက်ညှိုးထိုးပြပြီး

‘သူကတော့ ပက်ပီနီဇီပဲ’

ရဲသားနှစ်ယောက်သည် ပက်ပီ၏ လက်ကို လက်ထိတ်ခတ်ပြီး
အခန်းအပြင်ဘက်သို့ ခေါ်သွားလေ၏။ ရဲအရာရှိက ဘိုးရစ်ကို
လက်ညှိုးထိုးပြပြီး

‘ခင်ဗျား ဘယ်သူလဲ’

ဘိုးရစ်သည် စိတ်မရှည်ဟန်ဖြင့်

‘ကျုပ်နာမည်က ဂျင်ဟိုချ်တဲ့ ၊ ကျုပ်ဟာ အာဂျင်တီးနားနိုင်ငံသား တစ်ယောက်ပဲ’

ရဲအရာရှိသည် စက်ဆုပ်ရွံရှာသောလေသံဖြင့်

‘အဲဒါတွေထားစမ်းပါ၊ သူ့ကို ခေါ်သွားကြဟေ့’

ထို့နောက် ရဲအရာရှိသည် ရာမီဘက်သို့ လှည့်လိုက်ပြီး

‘ကိုင်း’

ရာမီက

‘ကျုပ်က ဘာမှ ပြောစရာမရှိဘူး’

ရာမီသည် သူရဲကောင်းတစ်ယောက်၏ လေသံမျိုးဖြင့် ဖြေလိုက်၏။
ရဲအရာရှိသည် ခေါင်းဆတ်ပြီး အမူအရာနှင့် ပြလိုက်ရာ
ရဲသားများကလည်း ရာမီကို လက်ထိတ်ခတ်ပြီး အခန်းထဲမှ
ခေါ်ထုတ်သွား၏။ ရာမီသည် အခန်းပြင်ဘက် မရောက်မချင်း အီလစ်ကို
စူးစူးဝါးဝါး ကြည့်ခဲ့၏။

အကျဉ်းသားများကို တစ်ယောက်ချင်းခွဲ၍ ဓာတ်လှေကားမှ
ဆင်းစေသည် ။ ပက်ပီ၏ လက်ဆွဲအိတ်နှင့် ရာတန်ဖရန့်ငွေများ ပါသော
အညိုရောင်အိတ်ကို သက်သေခံပစ္စည်းအဖြစ် သိမ်းသည် ။
ရဲဓာတ်ပုံဆရာတစ်ဦး ရောက် လာပြီး အခန်းထဲမှ ပစ္စည်းများ ၊
လက်ပုံစံများ စသည် ဖြင့် လိုအပ်သမျှကို ဓာတ်ပုံရိုက်ရန် ပြင်ဆင်၏။

ရဲအရာရှိက အီလစ်အား

‘ဟိုတယ်ရဲ့ အပြင်ဘက်မှာ အနက်ရောင် စီရွန်ဒီအက်စ် ကားတစ်စီး
အသင့်ရပ်ထား ပါတယ်’

ဟု ပြော၏။

ဪ ခုတော့လည်း ငါ့ဘဝက ဥပဒေဘက်တော်သား ဖြစ်သွားရပြန်ပြီကောလားဟု အီလစ်တွေးမိ၏။ ဒီရဲအရာရှိကလည်း ရာမီလောက်တောင်မှ ဥပဓိရုပ် မကောင်းဘူးနော်ဟု တွေးမိ၏။

အီလစ်သည် ဓာတ်လှေကားဖြင့် ဟိုတယ်အောက်ထပ်သို့ ဆင်းခဲ့၏။ ဟိုတယ်ဧည့်ခန်းထဲသို့ ရောက်သောအခါ ဟိုတယ်မန်နေဂျာဆိုသူကို မြင်လိုက်ရ၏။ မန်နေဂျာ၏ မျက်နှာမှာ မှုန်မှုန်မှို င်းမှို င်းဖြစ်နေ၏။ နောက်ထပ်ရဲသားများ သည် ဟိုတယ်ထဲသို့ ဆက်ဝင်လာနေပြန်၏။ အီလစ် ကားတံခါးကိုပြန်ပိတ်လိုက်သည် နှင့် မော်တော်ကားသည် ချက်ချင်းထွက်လာခဲ့လေသည် ။

ကားပေါ်မှာ ထိုင်နေသူက အီလစ်ကို ကြည့်၍

‘ဟဲလို ဂျန်’

အီလစ်သည် ပြုံးလိုက်မိ၏။ သူ၏ နာမည်ရင်းသည် ပင် တစ်နှစ်ကျော်ကျော်ကြာအောင် မသုံးဘဲထားခဲ့မိ၍ နားထဲမှာ စိမ်းနေ၏။ သူက ပြန်၍

‘နေကောင်းရဲ့ လား ဘီလ်’

ဘီလ်

‘ခုမှ အသက်ရှူချောင်နိုင်တော့တာဗျ။ ဆယ့်သုံးလလုံးလုံး ခင်ဗျားဆီက ဘာသတင်းမှ မရဘူး၊ ငွေပဲ တောင်းတာလာတယ်၊ ဒီနောက်တော့ အချိန်က ကပ်ပြီး နှစ်ဆယ့်လေးနာရီအတွင်း သက်ဆိုင်ရာ ရဲအဖွဲ့နဲ့ ဖမ်းဆီးနိုင်ဖို့ စီစဉ်ပါလို့ ညွှန်ကြားတယ်၊ ကျုပ်တို့ က ပြင်သစ်ရဲအဖွဲ့ကို ဘာကြောင့် စီစဉ်ရပါတယ်ဆိုတာ မပြောဘဲနဲ့

လုပ်ရတာ ဘယ်လောက် ခက်တယ်မှတ်သလဲ။ ပြီးတော့
နေရာအတိအကျလဲ မသိရဘူး။ တစ်ဖွဲ့လုံးကို အလက်ဆီနန်းတော်နား
တစ်ဝိုက်မှာပဲ အသင့်စောင့်နေရတယ်။ အမည်မသိတဲ့
မိန်းမတစ်ယောက်က မူစတာဖာနာမည်နဲ့ လိပ်စာ ပြောလာအောင်
စောင့်ရသေးတယ်။ ခုထိ ကျုပ်တို့ အဲဒီလောက်ပဲ သိရသေးတယ်’

အီလစ်က တောင်းပန်သောလေသံဖြင့်

‘ဒီနည်းတစ်ခုပဲ လုပ်စရာရှိလို့ ပါ’

ဘီလ်က

‘ကျုပ်တို့ ဘက်က လုပ်ရကိုင်ရတာကိုတော့ သိပါတယ်နော်။
ဒီပါရီမြို့မှာ ကျုပ်ကိုခင်မင်တဲ့ ကူညီချင်တဲ့ လူတွေ အထက်ပိုင်းမှာ
အတော်ရှိပေမဲ့ ဘာမှ ဖွင့်မပြောဘဲ စီစဉ်ရတာ မလွယ်ဘူးဗျ။ အင်းလေ
ခုတော့ ဘာပဲပြောပြော ဖြစ်မြောက်အောင်တော့ စီစဉ်နိုင်ခဲ့ပါပြီ။ ကဲ
ကျုပ်တို့ မိခဲ့တဲ့ ဒီဇနဲတွေဟာ ဘယ်လိုကောင်စားတွေလဲဆိုတာ
ရှင်းလင်းစမ်းပါဦး’

အီလစ်က

‘ရုရှားလူမျိုးကတော့ ဘိုးရစ်ပဲ’

ဘီလ်၏ မျက်နှာသည် ရုတ်ခြည်း ပြူးသွား၏။

‘သေလိုက်စမ်းပါတော့ဗျာ။ ခင်ဗျား တကယ်ပဲ ဘိုးရစ်ကို
ဖမ်းမိနိုင်ခဲ့ပြီပေါ့။ နောက်တာ မဟုတ်ပါဘူးနော်’

‘မနောက်ပါဘူးဗျာ’

‘ဘုရားရေ ဒါ ဆိုရင်တော့ ပြင်သစ်ရဲ့ တပ်ဖွဲ့က သူ

ဘယ်သူဘယ်ဝါလဲဆိုတာကို သိမသွားခင် ကျုပ်အမြန်ပြန်ရအောင် ယူမှ
ပဲဗျို့’

အီလစ်က ပခုံးတွန့်ပြလိုက်၏။

‘တကယ်တော့ ထူးမယ်မထင်ပါဘူး။ ဘယ်သူကမှ သူ့ဆီက
ထူးထူးခြားခြား သတင်းရအောင် လုပ်နိုင်မယ်မထင်ပါဘူး။ ဒီငနဲက
သစ္စာကြီးမယ့် လူစားမျိုးပဲ။ အရေးကြီးတာ ကတော့ ကျုပ်တို့ ဟာ
သူလုပ်နေတဲ့ အလုပ်တွေ မလုပ်နိုင်အောင် တားဆီးနိုင်ဖို့ ပါ။ သူတို့
ဘက်ကလည်း ဘိုးရစ်နေရာမှာ ဘိုးရစ်လို
အဆက်အသွယ်မျိုးဖြစ်ရအောင် လူစားထိုးဖို့ နှစ်နှစ် သုံးနှစ်တော့
ကြာဦးမှာပဲ။ ဒီတော့ သူတို့ ဘက်က လှုပ်ရှားမှုကိုအခိုက်အတန့်တော့
ကျုပ်တို့ ရပ်အောင် လုပ်နိုင်ခဲ့ကြပြီပေါ့’

‘ဟုတ်တာပေါ့ဗျာ၊ ဒါကိုက သိပ်နိပ်လှပါပြီ’

အီလစ်က

‘ကော်စီကန်လူမျိုးကတော့ ပက်ပီဇီဇီတဲ့ ၊ သူက
မှောင်ခိုလက်နက်ကုန်သည် တစ်ယောက်ပဲ။ သူဟာ လွန်ခဲ့တဲ့
လေးငါးနှစ်အတွင်း ပြင်သစ်ပြည်တစ်ဝိုက်မှာ ဖြစ်ပွားခဲ့တဲ့
အကြမ်းဖက်မှုတွေမှာ လက်နက်ရောင်းခဲ့တဲ့ လူတစ်ယောက်ပေါ့။
ပြင်သစ်ပြည်တွင် မကဘူး၊ ဥရောပတိုက် တစ်ခုလုံးမှာ တောင်
လက်နက်ရောင်းနေတဲ့ လူပဲ။ သူ့ကိုသာ ကြပ်ကြပ်မတ်မတ်စစ်ဆေးဖို့
လိုတာ၊ ပြင်သစ်စုံထောက် တစ်ယောက်ယောက်ကို သူ့အဖေဆီလွှတ်ပြီး
စကားပြောခိုင်း၊ သူ့အဖေက မာဆေးလ်မှာ နေတယ်၊ နာမည်က
မီမီဇီဇီတဲ့ ၊ အဘိုးကြီးက သူတို့ မိသားစုအနေနဲ့ နိုင်ငံရေးနဲ့ ပတ်သက်
အကြမ်းဖက်မှုတွေမှာ လက်နက်ရောင်းဝယ်နေတာကို ဘယ်နည်းနဲ့

ကြိုက်မှာ မဟုတ်ဘူး။’

အီလစ်သည် ခဏမျှ နားလိုက်၏။ ပြီးမှ

‘အဘိုးကြီးကို အပေးအယူလုပ်ကြည့်၊ သူ့သား ပက်ပီကို အစိုးရသက်သေဖြစ်အောင် လုပ်ပေးမယ်၊ သူ့သားကလည်း နိုင်ငံရေး အကြမ်းဖက်မှုတွေနဲ့ ပတ်သက်သမျှ သူ လက်နက်ရောင်းခဲ့တဲ့ အဖွဲ့အစည်းစာရင်း ပေးရမယ်လို့ ပြော၊ ရိုးရိုး လူဆိုးသူခိုးတွေကို လက်နက်ရောင်းခဲ့တာတွေ အတွက် ဖော်ဖို့ မလိုဘူးလို့ အပေးအယူလုပ်ကြည့်ရင် မိမိမိမိက လက်ခံဖို့ များ တယ်၊ သူ့အနေနဲ့ သူ့လူတွေအပေါ် သစ္စာဖောက်ရာမှ မကျဘဲကိုး၊ မိမိမိမိက လက်ခံရင် သူ့သားပက်ပီက လက်ခံမှာပဲ၊ ဒါဆို ပြင်သစ်ရဲတွေက အကြမ်းဖက်အဖွဲ့ တော်တော်များများကို ရုံးတင်တရားစွဲနိုင်တဲ့ အခြေအနေရောက်သွားမှာပဲ’

ဘီလ်သည် တအံ့တဩဖြစ်နေ၏။

‘တကယ်ကောင်းတဲ့ အစီအစဉ်ဗျာ၊ တစ်နေ့နေ့ကျရင် ခင်ဗျားဟာ ကမ္ဘာအကြီးဆုံး အကြမ်းဖက်အဖွဲ့ကိုတောင်မှ ဖမ်းပေးနိုင်မယ့် ပုဂ္ဂိုလ်ပါပဲ’

အီလစ်က ခပ်ယဲ့ယဲ့ပြုံး၍

‘တစ်နေ့နေ့ပေါ့ဗျာ၊ ဒီအလုပ်ကိုလုပ်ရတာတောင် တစ်နှစ်ကျော်ကြာတယ်နော်’

‘တန်ပါတယ်ဗျာ၊ တန်ပါတယ်’

အီလစ်က

‘ချာတိတ်ကတော့ ရာမီကော့စကွန်တဲ့’

အီလစ်သည် အမြန်အဆန်ပင် ပြောစရာများကို ပြီးအောင် ပြောနေ၏။ ထိုအကြောင်းများကို သူသည် တစ်စုံတစ်ယောက်ကို မြန်မြန်ကြီးပြောချင်လှပြီဖြစ်သောကြောင့်ပင်။ သူက

‘ရာမီနဲ့ သူ့အဖွဲ့ဟာ သုံးလေးက တူရကီလေကြောင်း လေယာဉ်တစ်စင်းကို ဗုံးခွဲခဲ့တဲ့ လူတွေပဲ၊ ဒီအလျင်ကလည်း တူရကီသံအဖွဲ့ဝင်တစ်ဦးကို လုပ်ကြံဖူးသေးတယ်၊ တစ်ဖွဲ့လုံးကို ရအောင် ဖမ်းလိုက်ရင် အထောက်အထားတွေဘာတွေ ရလာနိုင်တာပဲလေ’

‘အထောက်အထားမရရင်လည်း ပြင်သစ်ရအဖွဲ့က သူတို့ ကို ဝန်ခံချက်ပေးအောင် လုပ်နိုင်တာပဲလေ’

အီလစ်က

‘ဟုတ်တယ်၊ ကဲ ကျုပ်ကို စာရွက်နဲ့ ခဲတံပေး၊ အဲဒီအဖွဲ့အစည်းတွေရဲ့ အမည်နဲ့ လိပ်စာရေးပေးလိုက်မယ်’

ဘီလ်က

‘ရေးဖို့ မလိုပါဘူးဗျာ၊ သံရုံးကျတော့ အားလုံးပြည့်ပြည့်စုံ ပြောကြတာပေါ့’

အီလစ်က

‘ကျုပ် သံရုံးကို မလိုက်နိုင်သေးဘူး’

‘ဂျွန် ဒီလိုအစီအစဉ် ကမောက်ကမ ဖြစ်အောင် မလုပ်ပါနဲ့ ဗျာ’

အီလစ်က

‘ဒီမယ် ကျုပ်က နာမည်တွေနဲ့ လိပ်စာတွေ ရေးပေးလိုက်မယ်၊

ခင်ဗျားတို့ လိုချင်တဲ့ သတင်းတွေအားလုံး ရမှာပဲ။ ကျုပ်ဘာသာ
လမ်းသွားရင်း ကားတိုက်သေသွားရင်တောင်မှ ဘာမှ မဖြစ်တော့ဘူး၊
အဲ ကျုပ်မသေသေးဘူး ဆိုရင်တော့ နက်ဖြန်မနက်ကျရင် အပြည့်အစုံ
လာရှင်းပြမယ်’

‘ဘာဖြစ်လို့ မနက်ဖြန်အထိ စောင့်နေရချင်သေးတာတုန်း’

‘ကျုပ် နံနက်စာစားဖို့ ချိန်းထားပြီးဖြစ်လို့’

ဘီလ်သည် မျက်လုံး အဝိုင်းသားနှင့် ဖြစ်သွား၏။

‘အင်းလေ ဒီလောက်တော့ ခင်ဗျားကို အခွင့်အရေးပေးရမှာ ပေါ့’

‘ဒီလိုမှ ပေါ့’

‘ဒါထက် ဘယ်သူနဲ့ ချိန်းထားတာလဲ’

အီလစ်က

‘ဂျိန်းလင်းဘတ်တဲ့ ဗျာ၊ ကျုပ်ကို ပထမဆုံး
တာဝန်ပေးလိုက်တုန်းက ဆက်သွယ်ရမည့် စာရင်းထဲမှာ
ဂျိန်းနာမည်လည်း ပါပါတယ်’

ဘီလ်က

‘အဲ မှတ်မိပြီ၊ ကျုပ်က ခင်ဗျား အဲဒီကောင်မလေးနဲ့
ရင်းနှီးမှုရသွားရင် ကောင်မလေးက တစ်ဆင့် လက်ဝဲအစွန်းဝါဒရူးတွေ
အကုန်လုံးနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးလိမ့်မယ်လို့ ပြောခဲ့သားပဲ၊
လက်ဝဲသမားတွေသာ မဟုတ်ဘူး ၊ အာရပ် အကြမ်းဖက်သမားတွေ
အူကြောင်ကြောင် ကဗျာ ဆရာတွေအားလုံးနဲ့ ပဲလို့ လေ’

အီလစ်

‘အဲဒီလိုနဲ့ ဇာတ်လမ်းစခဲ့တာပဲ၊ အဲ နောက်ဆုံးအဖြေကတော့ ကျုပ်က ဂျိန်းကို ချစ်ကြိုက်သွားခဲ့တာပဲ ရှိပါတယ်’

ဘီလ်၏ မျက်နှာသည် လူအတန်းအစား ခွဲခြားတတ်သည့် ကွန်နီကပ်ပြည်နယ်မှ ဘဏ်သူဌေးတစ်ဦး၊ သူ့သမီးက လူမည်းသူဌေးတစ်ဦးနှင့် လက်ထပ်မည်ဟု ပြောလိုက်သံကို ကြားလိုက်ရသူကဲ့သို့ ဖြစ်သွား၏။ ဘီလ်သည် ဝမ်းသာရမှာ လား။ ဝမ်းနည်းရမှာ လား မဝေခွဲနိုင်သလိုဖြစ်နေ၏။ သူက

‘ဟုတ်လား၊ ဒီမိန်းမကလေးက ဘယ်လိုအနေအထားမျိုးမှာ ရှိသလဲ’

အီလစ်က

‘ဂျိန်းဟာ တကယ်တမ်းကျတော့ သူ့အပေါင်းအသင်းတွေလို ရူးကြောင်ကြောင် မဟုတ်ပါဘူး၊ ကျုပ်က ခင်ဗျားကို ဘယ်လိုနားလည်အောင် ရှင်းပြနိုင်မှာ လဲ၊ လှတယ်ဗျာ၊ ထက်မြက်တယ်ဗျာ၊ အိုဗျာ ထူးခြားတယ်၊ ကျုပ်ဘဝ တစ်လျှောက်လုံးမှာ လိုချင်လို့ လိုက်ရှာနေတဲ့ မိန်းမစားမျိုးပဲ’

ဘီလ်က ပြုံး၍

‘ဒါဆိုလည်း ကျုပ်နဲ့ အတူ အောင်ပွဲခံနေမယ့်အစား သူနဲ့ အတူ အောင်ပွဲခံဖို့ ထိုက်ပါပေတယ်ဗျာ၊ ဟိုကျရင် ခင်ဗျားဘာလုပ်မှာ လဲ’

အီလစ်က ပြုံးလိုက်၏။

‘ဟိုကျရင် ကျုပ် ဝိုင်တစ်ပုလင်း ဖွင့်မယ်ဗျာ၊ အသားတချို့ကြော်မယ်၊ ပြီးတော့ ကျုပ်ဟာ အကြမ်းဖက်သမားတွေကို လိုက်လံဖမ်းဆီးတဲ့ အလုပ်နဲ့ အသက်မွေးပါတယ်လို့ ပြောမယ်၊ ပြီးတော့ ကျုပ်ကို လက်ထပ်ဖို့ ခွင့်တောင်းမယ်ဗျာ’
